

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 120, ЧИСЛО 39, П'ЯТНИЦЯ, 27 ВЕРЕСНЯ 2013 РОКУ

1893

Vol. 120, No. 39, FRIDAY, SEPTEMBER 27, 2013

\$1.00

У Випані освятили церкву св. Івана Христителя

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Нью-Джерсі. – Освячення і введення в дію нової Української католицької церкви св. Івана Христителя відбулося 20-22 вересня цього року. Ця парафія налічує майже 92 роки, а її старий храм оригінальної архітектури усе ще стоїть поблизу, на 10-й дорозі.

Але у 1996 році виникла думка збудувати народний дім і нову святиню, здійснення якої розпочав будівельний комітет. Першим було споруджено Український американський культурний центр Нью-Джерсі, який відкрили на початку листопада 2006 року. Настала черга нового храму, архітектором якого був Тарас Добуш, а духовним провідником – парох, митрофорний протопресвітер о. Роман Мірчук.

20 вересня відбулося вмурування наріжного каменя в день пам'яті мучеників-чудотворців князя Михайла Чернігівського (1179-1246) та його боярина Теодора (Федора). Князь Михайло був Великим князем Київським і 1246 року під час візиту до Орди хана Батия був закатований разом з своїм боярином за відмову виконувати язичницькі обряди.

В урочистості брав участь конгресмен Родні Фрелінггайзен.

21 вересня понад 300 осіб взяли участь у освяченні нового храму. Урочистості очолили Архієпископ Філадельфійський, Митрополит Української Католицької Церкви у США Стефан Сорока, Єпископ Стемфордський Павло Хомницький та Єпископ-емерит Василь Лостен, з якими співслужило велике число свяще-

Нова церква св. Івана Христителя у Випані, Нью-Джерсі. (Фото: Левко Хмельковський)

ників і хор церкви св. Івана Хрестителя.

Архієреї вклонилися мощам святого священика Йосафата та блаженного священика Петра Вергуна, які спочивали перед вкладенням в престол нової церкви в тимчасовому приміщенні церкви, де збиралася парафія під час будівництва святині.

Святий священномученик Йосафат (Кунцевич) жив у 1480-1623 роках і був страчений за вірність Українській Католицькій Церкві, а Петро Вергун (1890-1957) народився в Городку біля Львова, був висвячений у священники

(Закінчення на стор. 16)

Евроінтеграційний Національний круглий стіл активно діє

КИЇВ. – 19 вересня у столиці відбулось спеціальне експертне засідання Національного круглого столу (НКС) „Порозуміння заради європейського майбутнього“ на тему – „Нова Конституція та євроінтеграція України“.

Цим заходом організатори відкрили цикл дискусій, присвячених проблемним питанням зі списку вимог Єврокомісара Штефана Фюле, необхідних для підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом.

За словами координатора Робочої групи НКС з євроінтеграції Сергія Бондарчука, немає сумнівів, що Україна потребує нового суспільного договору між владою і суспільством, проте зміни в Основному законі потребують особливої відповідальності. „Представники Євросоюзу постійно звертали увагу української сторони на потребу підходити до змін у Конституції виважено і прозоро, адже Конституційний процес в Україні завжди характеризувався політичними протистояннями та намаганнями використати його відповідно до кулуарних інтересів різних політичних гравців“, – сказав С. Бондарчук.

Він також закликав інші ініціативні групи, які працюють над змінами до Основного закону до діалогу.

„Ми подамо наші пропозиції всім ініціативним групам, а також закликаємо Леоніда Кравчука та провідників опозиції представити проєк-

ти їхніх команд та знайти новий формат співпраці, який би виконував вимоги ЄС – відкритість та включеність у цей процес всіх сторін“, – наголосив С. Бондарчук.

Своє бачення конституційного процесу висловив один з авторів діючої Конституції, професор Києво-Могилянської академії Віктор Мусіяка: „На мою думку, Конституційна Асамблея готує не концепцію змін до Конституції, а проєкт протоколу про наміри її переформувати, при цьому поводячись некоректно з текстом Основного закону. Така зневага є неприпустимою. В кримінальному кодексі є стаття за наругу над Державними символами, у цю статтю також варто включити пункт за наругу над Конституцією“, – сказав В. Мусіяка.

Він також докладно проаналізував конституційні ініціативи влади і дійшов висновку, що ці зміни лише посилять її централізацію.

„Цей проєкт змін може привести країну до плебісцитарної монархії, коли всі повноваження закріплені за однією особою. Президентів не потрібно стільки повноважень, він не зможе їх виконувати“, – вважає В. Мусіяка.

Суддя Конституційного суду у відставці, кандидат юридичних наук, доцент Могилянки Микола Савенко поставив під сумнів статус Конституційної Асамблеї: „Асамблея мала бути всенародно обраним органом, а в нас вона є лише

органом при президентові, який він може корегувати за власним бажанням“.

На переконання директора Центру політико-правових реформ Ігора Коліушка, „спочатку повинна бути оцінка практики виконання Конституції і помилок в її тексті. Дискусії з цього питання велись, але жодного цілісного документу підписано не було. Ніхто не вірить, що концепцію буде реалізовано, бо не видно бажання влади виконувати цей Основний закон. Значить не буде виконуватись і наступний“, – висловив припущення експерт.

У ході обговорення також взяли участь суддя Конституційного Суду у відставці, доктор юридичних наук, завідувач кафедри державно-правових наук Києво-Могилянської академії Микола Козюбра, експерт Корпорації стратегічного консалтингу „Гардаріка“ Костянтин Матвієнко, науковий консультант Центру Разумкова Микола Мельник, а також активіст громадської ініціативи „Збережи старий Київ“ Ігор Луценко.

Національний круглий стіл продовжить обговорення теми Конституції, щоб сформувати позицію громадського суспільства в цьому питанні і запропонувати її владі та опозиції.

Прес-служба Національного круглого столу
„Порозуміння заради
європейського майбутнього“

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ В. Янукович відвідав США

НЬЮ-ЙОРК. – 23-25 вересня відбувалася візита Президента Віктора Януковича до США для участі у 68-ій сесії Генеральної асамблеї ООН в Нью-Йорку. На ці дні була запланована його зустріч з Президентом Європейського союзу Германом ван Ромпеем, Головою Єврокомісії Жозе Барозу та президентами Польщі, Словаччини, Естонії, Литви, Болгарії і Хорватії. Планувалося також підписання угод в енергетичній сфері. (Бі-Бі-Сі)

■ Відповіли на ультиматум Д. Медведєва

КИЇВ. – 24 вересня центральний державний телеканал „Росія” у випуску новин передбачив економічний крах України після підписання угоди про асоціацію з Європейським союзом. Телеведучий Дмитро Кисельов заявив: „Україна нагадує лайнер, який зірвався у штопор”. 23 вересня Прем'єр-міністр Росії Дмитро Медведєв заявив, що в разі укладення угоди з ЕС Україна втратить привілеї у торгівлі з Росією. Директор Департаменту інформаційної політики Міністерства закордонних справ України Євген Перебийніс у відповідь сказав: „Україна залишається членом зони вільної торгівлі в рамках Співдружності незалежних держав, і Угода про асоціацію не може змінити цей статус”. (УНІАН)

■ Підручники мовчать про Голодомор

КИЇВ. – Вчителі історії наголошують на проблемі з підручниками для 10-ої класу. Коли школи мали перейти на 12-річне навчання, передбачалося, що програма історії закінчуватиметься 1921 роком, тому всі підручники видали до цього періоду. Однак, освітню реформу скасували і виявилось, що події від 1921 до 1939 року в підручниках не висвітлювали. Діти користуються старими підручниками. Вчителі влаштовують тематичні виховні години, організовують пошукові краєзнавчі роботи, намагаючись краще розкрити учням події 1930-их років. „Через нездійснену освітню реформу з підручників „випали” роки Голодомору”, – заявила 24 вересня вчитель Моринського Навчально-виховного комплексу ім. Тараса Шевченка в Моринцях на Черкащині Анна Жукова. (Радіо „Свобода”)

■ Пограли у теніс

ЯЛТА. – 22 вересня колишній московський тележурналіст, а тепер телеведучий програми на каналі „Інтер” Євген Кисельов „напросився” грати у теніс до Віктора Януковича, після чого впродовж 15 хвилин розповідав про цю подію у своїй програмі. „Це дуже сильний гравець любительської класи”, – заявив Є. Кисельов. Київська газета „Новий регіон” назвала Є. Кисельова „придворним журналістом”. Зустріч відбулася відразу після конференції в Ялті. („Кореспондент”, „Новий регіон”)

■ Померла співкамерниця Ю. Тимошенко

КИЇВ. – 11 вересня стало відомо про смерть Світлани Макеєвої, колишньої сусідки Юлії Тимошенко у камері слідчого ізолятора, у зв'язку з чим в партії „Батьківщина” розглядають версію отруєння. С. Макеєва раніше працювала керівником управління Київської міської адміністрації. Причиною смерті став рак шлунка. Під час спільного перебування у камері С. Макеєва споживала їжу, приготовлену в ізоляторі, яку могла їсти й Ю. Тимошенко. („Кореспондент”)

■ Суд покарав Ірину Фаріон

ЛьВІВ. – 24 вересня Шевченківський районний суд Львова частково задовольнив позов народного депутата України Олександра Зубчевського до народного депутата Ірини Фаріон і зобов'язав її виплатити О. Зубчевському 20 тис. грн. за моральну шкоду та 2,000 грн. судових витрат. О. Зубчевський вимагав виплати 100 тис. грн. „На засіданні Комітету з питань науки та освіти Верховної Ради комуніст О. Зубчевський дозволив собі говорити чужою мовою – російською мовою”, – заявила І. Фаріон. Комуніст повністю проігнорував її звинувачення і принципово не хотів говорити українською мовою. Після цього І. Фаріон звернулася з проханням надати їй перекладача. („Інтерфакс”)

НА ТЕМИ ДНЯ

Інша Ялта

Петро Часто

Від 19 до 22 вересня вересня в Ялті, у тому самому Лівадійському палаці, де в лютому 1945 року Франклін Рузвельт, Вінстон Черчіль і Йосиф Сталін поділили повоєнну Європу на два протилежні світи, відбувалася щорічна, з черги вже десята, зустріч „Ялтинська європейська стратегія”. Цю міжнародну конференцію українських і закордонних політиків та підприємців заснував у 2004 році київський олігарх Віктор Пінчук, відомий український меценат і зять колишнього Президента Леоніда Кучми.

Цього разу учасниками і гостями зустрічі були колишній Президент США Бил Клінтон і його дружина, колишній Державний секретар США Гіларі Клінтон, колишній Президент Польщі і спеціальний посланець від Європейського парламенту Олександр Квасневський, колишній Прем'єр-міністр Великобританії Тоні Блер, чинний Президент Ізраїлю Шимон Перес та інші особистості світового рівня.

Цьогорічна зустріч під гаслом „Україна та світ в епоху змін: чинники успіху” зібрала понад 250 провідних політиків, підприємців та громадських діячів з 24 країн і мала своєю метою окреслити головні виклики, котрі сьогоднішній швидкозмінний час ставить перед усіма без винятку державами, – зокрема їхню конкурентноздатність, енергетичну безпеку, правову самодостатність і демократизм громадянських суспільств.

Зустріч відкривали Президенти України і Литви Віктор Янукович та Даля Грібаускайте, представивши своє бачення розвитку об'єднаної Європи.

Виступ В. Януковича, власне, й дає підстави вва-

жати цьогорічну Ялту іншою. Цитуємо журналіста „Української Правди” Сергія Лещенка, акредитованого на цей форум: „Вперше за всі роки зустрічей в Ялті Янукович наважився говорити без папірця чи без суфлера. Це не було жакливо, а інколи – навіть пристійно. Він говорив без красномовства, але спокійно і нарешті те, що від нього прагнули почути в Ялті вже багато років. Янукович оголосив, що Угода про асоціацію з Євросоюзом є безальтернативним сценарієм для України”.

Такої самої безальтернативності не засвідчив текст виступу Прем'єр-міністра України Миколи Азарова, який представляв – дуже можливо, попередньо погодивши свою позицію з президентом – старе „двовекторне” смикання: мовляв, навіть підписавши Угоду про асоціацію з ЕС, Україна знайде „консенсус і взаєморозуміння” з Митним союзом.

За цю двозначність відразу вхопився вже досить висміяний в Україні безталанний радник російського Президента Володимира Путіна Сергій Глазьев, який негайно витлумачив задкування М. Азарова як „глибоке розчарування рішенням України увійти до європейського енергетичного співтовариства”.

С. Глазьев без жодної аргументації напроорокував Україні дефолт і тут же нібито простягнув руку для порятунку, пообіцявши, під скептичні вигуки залі: „Якщо Україна йде до нас у Митний союз, вона одномоментно отримає поліпшення торгівлі майже на 10 млрд. дол. Вона отримає газ в три рази дешевше, ніж зараз, вона отримає нафту без експортних мит, вона отримає вільний доступ на російський ринок продовольчих товарів без санітарно-ветеринарного контролю і вона матиме можливість формувати нашу загальну стратегію розвитку”.

(Закінчення на стор. 13)

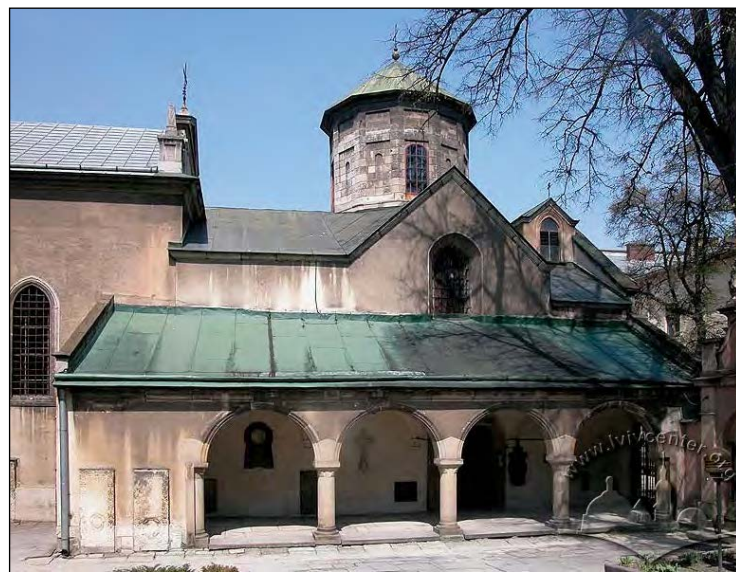
Святкувала вулиця Вірменська

Марта Осадца

ЛьВІВ. – 13-15 вересня тривало свято вулиці Вірменської, влаштоване з нагоди 650-ліття вірменського катедрального собору Успіння Пресвятої Богородиці. Під час святкування відбулося відкриття відреставрованої Голготи Вірменської церкви.

Три дні львів'ян та гостей міста ознайолювали з культурою та традиціями Вірменії. У програмі свята відбувся концерт, показ фільму і різноманітні майстер-класи, до яких активно долучалися присутні. Частували гостей свята різноманітними стравами.

Під час концерту відвідувачів свята розважали чисельні колективи, а також відбувся концерт всесвітньо відомого вірменського музиканта Джівана Гаспаряна. Усіх охочих також навчали писати вірменською мовою.

Катедральний собор Успіння Пресвятої Богородиці. (Фото: lvivcenter.org)

Писанка збереглася з часів хрещення Русі

Євген Цимбалюк

Керівник археологічної експедиції Денис Козак з писанкою. (Фото: Євген Цимбалюк)

ХРІННИКИ, Рівненська область. – В урочищі Шанків Яр, де вже 21-ий сезон працює експедиція під керівництвом заступника директора Інституту археології Національної Академії Наук України, доктора історичних наук Дениса Козака, знайдено унікальну писанку, вік якої, за попереднім дослідженням, сягає майже 1,000 років.

На теренах України покищо це єдина писанка, виготовлена першими християнами Київської Русі, що збереглася в цілісному стані.

Археологи натрапили на унікальне яйце в давній житловій споруді в X-XI ст. Писанка виготовлена з глини, випечена в печі, оброблена оливою. На ній зображені хвилі, листочки та колоски як ознаки води, життя та хліба.

Це не просто писанка, а брязкальце. У ній вмонтований камінчик, який при струшуванні видає дзвінкі звуки. Така писанка мала магичну силу й виготовлялася як оберег для дому.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Український „плавильний котел“?

Сергій Стефанко

Дехто з націонал-утопістів радіє з того, що нині в паспорті відсутня графа „національність“, і говорить про так званий український „плавильний котел національностей“.

Так от, ніколи раніше, і в наш час також, правило „плавильного котла“ – тобто асиміляція – в Україні не працювало на користь консолідування української нації. Воно працювало й працює лише на користь проімперських антиукраїнських сил. Саме вони, щоб розвалити державу й розколоти націю, пропонують утопічну тезу про безнаціональне громадянське суспільство.

Громадянське, нібито безнаціональне суспільство, аморфна політична українська нація – усе це дуже гарні слова.

А що ми маємо нині реально? А реально виходить нібито безнаціональне громадянське суспільство й українська політична нація – але чомусь з російським обличчям, з російською мовою й культурою. І в результаті так званого „переплавлювання“ звісно, виходять етнічні росіяни.

Асиміляція – уподібнення – процес, у ході якого етнічна, расова, соціальна, конфесійна чи інша меншість сприймає цінності, норми поведінки, культуру більшості. Процес етнічної асиміляції найбільш інтенсивно й швидко здійснюється в суспільствах, де відбувається розсіювання чужоземних мігрантів в однорідному суспільстві з міцними й сталими економічними, політичними й культурними зв'язками.

У колоніальній, уярмленій Україні за минулі століття було проведено штучну асиміляцію населення шляхом цілеспрямованої державної асиміляторської політики, скерованої на руйнацію етносоціальних систем. Зокрема шляхом колонізації, політичного диктату, економічної експансії, створення штучного культурно-мовного російського домінування, штучних переселень і насильницьких депортацій, міжнаціональних шлюбів, масового винищення українського населення голодом, фізичного знищення українських інтелектуалів, створення наднаціональних квазіспільнот – „радянського народу“, „слов'янсько єдності“, „руського міра“ тощо.

В Україні неукраїнська меншість домінує. У всіх країнах асимілюються емігранти, у нас навпаки – корінне населення. У всіх країнах асимілюється меншість, у нас навпаки – більшість на користь меншості. У нас, до речі, не можна мігрантів чи їхніх нащадків назвати мігрантами, не можна вказувати їх національне походження, – усіх їх треба називати українцями. Хоч більшість з них не має жодних українських ознак, і головне – навіть не прагне їх набутти.

В Україні політична нація лише формується. І за всіма законами цивілізованого суспільства мала б формуватися на засадах українського етносу, навколо ядра, яке має становити корінне населення. Тільки тоді ми будемо мати справді українську Україну.

Постколоніальна Україна належить до країн, у яких етнічна асиміляція мігрантів і емігрантів, інтеграція їх в українське суспільство відбувається найповільніше.

У нас мігранти, представники колишньої панівної нації утворюють замкнені національні, мовні, територіальні об'єднання, що мають міцні розгалужені зв'язки з етнічною батьківщиною. Це дозволяє тривалий час відособлювати значну частину населення від переважаючої більшості, протиставляти мігрантів і їх нащадків корінному населенню, дестабілізувати політичну й економічну ситуацію, гальмувати розвиток країни, що утворилася на уламках імперії.

А чи проводить постколоніальна Україна політику розсіювання чужоземних мігрантів хоча б стосовно китайців, в'єтнамців, корейців, індусів та інших, котрі нещодавно приїхали на постійне місце проживання в Україну й отримали громадянство? Чи стають вони за духом українцями? Ні. Вони в Україні інтегруються в російськомовне, російськокультурне суспільство.

До речі, пригадаймо, як 20 років тому у Прибалтиці представники „інтерфронтів“ говорили, що проблема національного відродження й мови лежить в економічній площині. Мовляв, дайте людям високий рівень життя, і заможні, ситі мігранти, що опинилися в Латвії чи Естонії, автоматично заговорять місцевими мовами.

Минуло 20 років, але чомусь у країнах Прибалтики, які стали порівняно ситими й заможними, поборники „руського міра“ так і не заговорили національними мовами цих країн. Як не заговорили українською й наші „українські“ ситі олігархи...

Російський націоналіст Петро Столипін казав: „Народ, який не має національної самосвідомості, стає погноєм, на якому виростають інші нації“.

На жаль, українці протягом століть виступали й виступають донорами інших націй та генераторами чужих культур.

Отож нині в Україні працює „плавильний котел національностей“. Але чи потрібен нам такий „плавильний котел“, у якому в результаті „переплавлювання“ виходить незрозуміло хто, тільки аби не українці? („Українська правда“)

Сергій Стефанко – лікар, мешкає в Івано-Франківську.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Українців вбиває повітря

КИЇВ. – 300 тис. українців щороку вмирають через забруднене повітря, засвідчили результати дослідження Національного управління з аеронавтики та дослідження космічного простору США (NASA). Згідно з мапою забруднень, яку вперше розробило NASA, Україна перебуває серед країн з найбільшим забрудненням навколишнього середовища. „Багатьом підприємствам легше заплатити мізерні карі (до 1,000 грн.), ніж встановлювати очисні обладнання“, – заявила Ольга Мелень-Забрамна, експерт організації „Екологія-право-людина“. Гірша ситуація лише у Китаї, Індії та Японії. (Бі-Бі-Сі)

■ Вершина Андрея Шептицького

ЛьВІВ. – Альпіністи гірського клубу „Екстрем“ провели експедицію в горах Кавказу, де 10 серпня на піку Степана Бандери встановили кований хрест роботи львівського скульптора Олега Боньковського. А 11 серпня вони підкорили безіменну вершину висотою 4,380 метрів, яку назвали шпилем Андрея Шептицького. Цю назву їй було надано за погодженням з місцевою владою Грузії. Керував експедицією скелелаз Мар'ян Нищук. Крім нього та його земляка Юрія Курила, участь у ній взяли ще три альпіністи з України, Грузії та Росії. (Марта Осадца)

■ Експерти ЄС приїхали в Україну

КИЇВ. – Експертна місія Євросоюзу відвідувала Україну 25-27 вересня, щоб ознайомитися з виконанням пляну лібералізації візового режиму. Під час візиту експертної місії українська сторона надала звіт про свої досягнення у рамках четвертого бльоку „Зовнішні відносини, забезпечення фундаментальних прав і свобод“ зазначеного пляну. В Україні триває позитивна динаміка діяльності Верховної Ради щодо ухвалення євроінтеграційних законів. (Міністерство закордонних справ)

■ В пам'ять Віденської битви

ЛьВІВ. – Меморіальну таблицю, присвячену церковному діячеві Йосифові Шумлянському та 330-річчю Віденської битви, встановлено 14 вересня на мурованій огорожі собору св. Юра. Саме з цього місця загин І. Шумлянського вирішив на битву. Львівський Єпископ Й. Шумлянський у 1683 році очолив загін з 88 кіннотників, який у складі польської армії звільняв Відень від турецької облоги. Таблиця з'явилася з ініціативи громадської організації „Спільнота“ та Почесного консульства Австрії у Львові. (Марта Осадца)

■ Миротворці поїдуть до Конго

КИЇВ. – 24 вересня Президент України Віктор Янукович підписав закони про відрядження українських миротворців до Конго і участь України в антипіратській операції НАТО „Океанський щит“. Українці матимуть п'ять бойових вертолетів Мі-24 і чотири військово-транспортні вертолети Мі-8, а також до 60 одиниць військової техніки. Від України наразі в Місії ООН на території Конго бере участь 18-ий вертолітний загін, штатна чисельність якого – 156 осіб. („Кореспондент“)

■ Китай хоче купити землю

КИЇВ. – Китайська газета „South China Morning Post“ повідомила 23 вересня, що державна корпорація цієї країни „Xinjiang Production and Construction“ купує в Україні майже 3 млн. гектарів землі. Видання пише, що на першому етапі компанія орендує 100 тис. гектарів на 50 років. „Це більше схоже на провокацію“, – зазначив у розмові з Радіо „Свобода“ президент Українського клубу аграрного підприємництва Алекс Лісінска. – Три мільйони гектарів – це площа, яку можна порівняти з Київською областю. Навіть обхідними шляхами зібрати таку кількість землі під одного орендатора, хоч би це був і Китай, практично неможливо“. Водночас Міністер аграрної політики і продовольства Микола Присяжнюк повідомив, що Україна збільшить товарообмін сільськогосподарськими товарами з Китаєм на 20-25 відс. (Радіо „Свобода“)

Пам'ятна дошка Ю. Шевельову відкрита терміново

Цей звіт надіслала до „Свободи“ Світлана Олешко від імені громадського комітету з вшанування 105-річчя Юрія Шевельова в Харкові.

3 вересня в Харкові відбулося урочисте відкриття меморіальної дошки видатному мовознавцеві-славістові, історикові літератури, визначному українському культурному і громадському діячеві Юрієві Шевельову. Подія відбувалась надвечір, у надзвичайному і позаплянному режимі.

Причиною такого ходу подій стали агресивні дії керівництва Харківської міської ради. З'явилася інформація, що влада напе-

Урочисте відкриття меморіальної дошки Юрієві Шевельову.

(Закінчення на стор. 15)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Економіка – річ складна

ВАШІНГТОН. – Генрі Полсон, колишній секретар Департаменту фінансів, який в 2008 році ініціював не популярний в народі порятунок кількох великих фінансових інституцій за державний рахунок, переконаний, що витрачені тоді 700 млрд. дол. врятували країну від абсолютної кризи. Відтоді минуло п'ять років, і великі банки знову приносять прибутки. Ринок цінних паперів виріс на 26 відс. Керівники фінансових установ заробляють ще більше, ніж до фінансової кризи, а тим часом безробіття залишається на високому рівні, а середній прибуток простих американців зменшився. В результаті розрив між надбавками американцями і звичайними громадянами – найбільший з усіх розвинутх країн світу. Отже, як вважає Г. Полсон, справа не лише у зупиненні фінансової кризи, а в тому, щоб оздоровити баланс між багатими і бідними. А для цього належить знайти перспективний консенсус між економічними концепціями демократів і республіканців у Конгресі. („Голос Америки“)

■ В Женеві досягнуто порозуміння

ЖЕНЕВА. – На спільній американсько-російській прес-конференції 14 вересня, після закінчення переговорів з сирійської проблеми, Державний секретар США Джон Кері і Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров заявили, що Америка і Росія узгодили плян запровадження міжнародної контролю над хемічною зброєю у Сирії. „Ми домовилися, що Сирія протягом одного тижня повина надати повний список цієї зброї“, – сказав Дж. Кері. Згідно з пляном, міжнародні інспектори повинні прибути до Сирії не пізніше листопада цього року, а закінчити знищення сирійського хемічного арсеналу сторони хочуть до середини 2014 року. („Кореспондент“)

■ А. Башар іде на поступки

ДАМАСК. – 20 вересня сирійський уряд надіслав до Гааги, в Організацію з заборони хемічної зброї, усі дані про сирійські хемічні арсенали. Представники цієї організації вже висловили сумнів з приводу того, що одержані дані ледве чи вичерпні. Розвідки різних країн вважають, що Сирія володіє майже тисячею тонн бойових отруйних речовин. Сирія зважилась на відмову від хемічної зброї на тлі кількакратних погроз з боку США почати проти Дамаску збройну операцію – як відповідь на застосування хемічної зброї, від якої 21-22 серпня загинуло майже півтори тисячі сирійських громадян. Після цього уряд Президента Башара Асада заявив, що цей злочин скоїло не його військо, а опозиційні сили, але він готовий відмовитися від своєї хемічної зброї. („Кореспондент“)

■ В ЕС нема ідейного провідника

ЯЛТА. – Колишній директор-розпорядник Міжнародного валютного фонду Домінік Стравс-Кан, виступаючи 20 вересня в дискусії під час Ялтинської зустрічі, присвяченої майбутньому об'єднаній Європи, сказав, що не бачить серед чільних європейських політиків людини, здатної переконати свою країну й інші держави в необхідності поглиблення співробітництва в рамках Європейського союзу. Д. Стравс-Кан вважає, що концепція розширення ЕС закладена в самій ідеї загальноєвропейського дому. „Європа – це не кордони. Європа – це ідея. І до цієї ідеї багато нових країн можуть приєднатися. Але щоб ця ідея була живою, її треба постійно і активно культивувати“, – сказав Д. Стравс-Кан. („Голос Америки“)

■ А. Меркель знов перша

БЕРЛІН. – У парламентських виборах, які відбулися у Німеччині 22 вересня, знов переміг очолюваний Канцлером Ангелою Меркель консервативний Блок Християнсько-демократичного союзу і Християнсько-соціального союзу. Коаліція одержала 41.5 відс. голосів. Все ж цього результату не досить для зформування абсолютної більшості в Бундестазі. Тому переможці змушені будуть вступити в коаліцію з іншими політичними силами. Друге місце виборола лівоцентристська Соціал-демократична партія, її підтримали 25.7 відс. виборців. („Кореспондент“)

НА ТЕМУ ДНЯ

Між святом і буднями

Аскольд Лозинський

День Незалежності України – це не тільки велике національне свято, не тільки привід для спільної радості усіх українців у світі. Водночас це й спонука до глибшого замислювання над сьогодишньою політичною, економічною і духовною ситуацією в Україні, над її майбутнім місцем у міжнародній співдружності націй і держав.

Наразі легше говорити саме про завтрашній день України, про її перспективи, бо застановлятися над нинішньою реальністю – значить псувати настрій і собі, і своїм читачам. Бо знов і знов треба було б говорити про клани „регіоналів“, про „сім'ю“ і її вперту непідзвітність українському суспільству, про несправедливе збагачення жменьки олігархів і збіднення більшості населення країни. І чи не дає підстав вважати цю владу антинародним режимом навіть один цей факт: син Президента Віктора Януковича – один з українських багатіїв-мільярдерів?

Україна поділена не тільки багатством і бідністю. Набагато гірший поділ – невидимий, внутрішній, духовний. Ті, що вивищилися над народом, не чують святих слів нашого Пророка:

*Свою Україну любіть,
Любіть її... во время люте,
В останню тяжкую минуту,
За неї Господа моліть!*

І все ж ніколи в душі української людини не вмере віра і надія:

*І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син і буде матір,
І будуть люди на землі.*

Так буде, тільки це не станеться без великих зусиль кожного з нас.

Перебуваючи недавно в Києві, однієї неділі, під час раннього Богослужіння у Володимирському соборі, прийшло мені на думку відвідати на Байковому цвинтарі дорогі могили наших героїв – Василя Стуса та його побратимів Олексі Тихого і Юрія Литвина, а також помолитися біля могил людей, котрих знав особисто – В'ячеслава Чорновола, його дружини Атеї Пашко, Слави Стецько, Генадія Удовенка, Миколи Мащенка...

На головній алеї мене „зустрів“ одіозний Володимир Щербинський та інші вислужники перед московським імперським режимом. А по другій стороні – письменник Олесь Гончар, відомий автор прорадянського роману „Прапорносці“, але також автор шедевр української дисидентської літератури – роману „Собор“. Думками я перейшов від Володимирівського собору до „Собору“ О. Гончара.

45 років тому молодий літературознавець, відтак відомий правозахисник і політв'язень Євген Сверстюк написав працю „Собор у ристованні“ – про те, з якої причини собори людських душ потребують „ремонту“:

„Нині, як ще ніколи в історії, кожен має бути людиною в людстві, щоб кожним нервом відчувати його болі і тривоги. Нині особливо кожен мусить почувати себе органічною часткою великого собору людської цивілізації, всім своїм еством бути пружним каменем у цьому соборі, щоб самовіддано тримати на собі його споруду... Нині кожен, хто це усвідомив, розуміє, що йдеться не про поетизацію вселюдського Собору, а передусім про цілком конкретні втілення його в собі, про вироблення власної індивідуальності як частки власного народу, як надійної опори для культури та духовного життя. І перед кожним — різка альтернатива – бути або сином свого народу, або його лукавим наймитом і мародером“.

Ця „різка альтернатива“ все ще стоїть і перед нами, людьми які не є вислужниками чужої імперії, але, в більшості, є байдужими спостерігачами і не усвідомлюють виняткового значення державного унезалежнення України.

Всі історичні катаклізми, які пережив український народ, були спричинені відсутністю власної держави. А держава – це найдосконаліша

форма захисту нації, це завершення її історичних прагнень, це втілення духовних цінностей нації та гарантія їх розвитку. Тому кожен новий День Незалежності – це нагода відновити свою обітницю перед рідним народом та перед власною совістю.

Національне відновлення повинно не тільки скріпити особистісну національну орієнтацію, але також служити потребам власного народу. Тому треба бути принциповими щодо всіх наших національних недомогань і слабкостей. Зокрема й особливо маю на увазі нашу чудову рідну мову і потребу її захисту та розвитку. Хоч у соціологічних опитуваннях більшість мешканців України вказують, що українська мова є їх рідна, у щоденному житті розмовляють нею далеко не всі українці. Втім, так воно є і в діаспорі. В Україні навіть світліша ситуація, бо закон про мовну політику, прийнятий у липні 2012 року антиукраїнськими силами у Верховній Раді, має цілком зворотній результат. Сьогодні все більше людей в Україні користуються українською мовою. Це видно навіть по телебаченні, в крамницях, навіть в урядових колах.

Я згідний, що в діаспорі у кожній країні є „діяспорна“ мова, але ніде не забороняється розмовляти мовою своїх предків. Наважусь звернути делікатно увагу на інституцію, котра вважається запорукою збереження нашої духовності, включно з народними звичаями і традиціями. Наша Церква – Католицька, Православна, Протестантська – інколи, мабуть, несвідомо, сприяє процесові асиміляції. Божественну Літургію та інші церковні служби все частіше виконуються англійською мовою. Мені здається, що „Господи помилуй“ та інші повторні відповіді вірних можна навчитися, за найменшого зусилля, без перекладу.

Наші молодечі організації, на жаль, сьогодні стали пропагаторами англійської мови. Коли новоприбула дитина з України (навіть з Галичини!) перебуває на наших таборах СУМ чи Пласту, вона за два тижні навчається англійської мови. Коли прибуває мати чи батько тієї дитини, які англійської мови майже зовсім не знають, син чи дочка, під впливом своїх американських ровесників, починає розмовляти з родичами по-англійськи. Тоді вони також стараються, бо так говорять всі інші батьки. А це виглядає просто трагікомічно. Це користування англійською мовою переходить до абсурду, зокрема по електронних зв'язках, коли наші громадські установи уболівають за долю української мови в Україні по-англійськи.

Однією з наших найбільших і найглибших бід є те, що офіційну історію нашого народу завжди писали переможці, тобто наші вороги. Ще гірше, що світ сприймав ці безсоромні вигадки як істину. В нас були свої історики, але їх не цінили ні ми самі, ні можновладці світу. Натомість наші вороги перевели свою версію історії у тотальну пропаганду, якій і сьогодні не протистоять ефективно українські наукові сили, зокрема й держава, Національна Академія Наук.

А ще більше дивує, що й діяпорні наукові центри чи товариства, підтримувані громадськими грішми, або стоять осторонь, або навіть допомагають, як писав Тарас Шевченко, „матір катувати“.

Отож як у минулому, коли тільки світове українство говорило про Голодомор, так і сьогодні діаспора мусить вийти на лінію захисту нашої історичної правди, нашої національної честі і слави. Досить нам бути тільки обережними та обачними – будьмо сміливими! Тут знову доречною буде цитата зі згаданої праці Є. Сверстюка: „Проходимо не героїчну смугу історії, де подвиг робить уже той, хто вихопився з стану пасивного конформізму і йде за голосом сумління. Обережні – найбезвідповідальніші. Вони знають єдину науку – не встромити пальців у колеса. Байдуже чи ті колеса котяться вперед і чи взагалі вони щось тягнуть. Їм здається, що досить утриматися від нечистих справ, і перечекати, доки їх зроблять інші“.

Україна сьогодні – це країна парадоксів та екстремальних явищ. І поки прийде крах

(Закінчення на стор. 18)

Дж. МакКейн відповів В. Путінові

КИЇВ. – Сенатор від республіканської партії США Джон МакКейн, відомий своїм критичним наставленням до теперішньої політичної лінії Москви, відповів на статтю Президента Володимира Путіна в газеті „Нью-Йорк Таймс“ публікацією у московській „Pravda.ru“.

У цій своїй відповіді американський політик звинуватив Президента Росії у тиранії і заявив, що росіяни заслуговують на кращого правителя.

„Він (тобто В. Путін – ред.) не піднімає репутацію Росії у світі. Він руйнує її. Він зробив Росію тираном і ворогом пригноблених, їй не довіряють народи, які прагнуть зробити нашу планету більш безпечною, мирною і процвітаючою“, – написав Дж. МакКейн. На його думку, Президент В. Путін не вірить у ці цінності тому, що він не вірить у своїх громадян.

„Він не вірить, що на волі людська природа може піднятися над своїми слабкостями і побудувати справедливе, мирне і процвітаюче суспільство. Або, як мінімум, він не вірить, що це можуть зробити громадяни Росії. Тому він править, використовуючи ці слабкості, за допомогою корупції, репресій і насильства. Він править для себе, а не для вас“, – підкреслив Дж. МакКейн.

Сенатор також висловив упевненість, що В. Путін і його оточення не поважають гідність людей, карають тих, хто не згоджується з несправедливою владою, і заарештовують опонентів.

„Вони маніпулюють вашими виборами. Вони контролюють ваші засоби масової інформації. Вони переслідують, погрожують, забороняють організації, котрі захищають ваше право на самоврядування. Щоб зберегти свою владу, вони заохочують процвітанню корупції у ваших судах і в економіці, тероризують і навіть вбивають журналістів, що намагаються викривати їхню корупційність“, – заявив сенатор.

„Коли я критикую ваш уряд, я роблю це не тому, що налаштований проти Росії. Я роблю це тому, що ви заслуговуєте на такий уряд, який вірив би у вас, поважав вас і був би вам підзвітний. Я сподіваюся побачити той день, коли це станеться“, підсумував Дж. МакКейн свої міркування.

Стаття Дж. МакКейна стала відповіддю на публікацію В. Путіна в „Нью-Йорк Таймс“ від 11 вересня, в якій він виклав позицію Росії щодо сирійського питання, розкритикувавши „спроби силового втручання в різні внутрішні конфлікти“ з боку США. Окрім того, Президент Росії висловив невдоволення тим, що Президент США Барак Обама у своєму зверненні до американців назвав їх „винятковими“.

Сенатор Дж. МакКейн визнав публікацію російського керівника образливою і отримав пропозицію від редактора „Pravda.ru“ опублікувати свій коментар з цього приводу. („Дзеркало тижня“)

Посол ЕС – в Миколаєві

Сергій Горлицький

МИКОЛАЇВ. – 12 вересня жителі Миколаєва мали можливість спілкуватися і дискутувати з Послом Європейського союзу (ЕС) в Україні Яном Томбінським, який прибув до міста на відкриття нової інформаційної кампанії Представництва ЕС в Україні „Будуймо Європу в Україні“.

Під час всеукраїнської інформаційної кампанії ЕС, яка почалася в Миколаєві, найбільш видовищним заходом стало відкриття „Вуличного університету“ і виставки карикатур „Є кращий бік Європи“. Участь у цій акції взяли Я. Томбінський та заступник Посла Швеції в Україні Мортен Енберг. Головна мета кампанії – пояснити важливість підписання Угоди про асоціацію між Україною і Євросоюзом, яка сприятиме всебічному розвитку України як частини європейської спільноти.

Виставку карикатур, влаштовану просто неба, представляла директор Інституту світової політики Олена Гетьманчук. За її словами, з експозицією, яка у наочних образних порівняннях ілюструє рівень життя в Україні та Європі, вже ознайомилися мешканці 13 міст. У Миколаєві програму вуличного університету доповнили ще й вуличною виставою юні артисти театру „Брови“, які в динамічній формі показали глядачам досить строкату палітру взаємин між Україною та ЕС.

Ян Томбінський в Миколаєві.

Я. Томбінський після зустрічі з керівництвом міста й області, тривалої розмови з студентами Чорноморського державного університету ім. Петра Могили та пересічними миколаївцями на центральній площі взяв участь у семінарі-тренінгу „Висвітлення питань євроінтеграції у пресі“, на який були запрошені журналісти з усієї України. На його думку, українці мають отримувати якісну, оперативну й достовірну інформацію, щоб мати можливість сформулювати власну точку зору з приводу взаємин між Україною та ЕС.

УККА розшукує осіб, що пережили Голодомор

НЬЮ-ЙОРК. – З метою належного відзначення 80-ої річниці Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні та гідного вшанування пам'яті жертв цієї найбільшої в історії українського народу трагедії Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) виступає організатором та співорганізатором низки заходів, присвячених цій невимовно сумній сторінці української національної історії, усім жертвам, цього непростого московського злочину, а також тим людям, котрі вижили, щоб розповісти світові про пережите ними лихоліття.

Одним з таких заходів стане міжнародна конференція „Оцінюючи Голодомор“, яка 5-6 листопада відбудуватиметься у Прінстонському клубі в Нью-Йорку. У цій дводенній конференції візьмуть участь провідні вчені з різних країн світу, які займаються вивченням обставин Голодомору.

Під час конференції УККА також хотів би віддати належне людям, котрим пощастило пережити Голодомор, влаштувавши спеціальну церемонію в їхню честь. Тому УККА звертається до українських громад в США з проханням допомогти розшукати людей, котрі пережили Голодомор і в даний час мешкають у США, і які змогли б взяти участь у конференції, або, якщо це неможливо, надати деякі інформації про особисто пережите, щоб можна було на ці інформації покликатися під час церемонії вшанування.

Якщо ви пережили Голодомор або знаєте інших таких осіб, з ким можна зв'язатися щодо цього майбутнього заходу вшанування, просимо скontaktуватися з Крайовою канцелярією УККА: телефон: 212-228-6840, електронна пошта: ucca@ucca.org.

Український Конгресовий Комітет Америки

АМЕРИКА І СВІТ

Папа звертає увагу на головне

ВАТИКАН. – В інтерв'ю для католицького журналу „Civiltà Cattolica“ Папа Франциск сказав, що Католицька Церква повинна менше уваги приділяти таким другорядним питанням, як одностатеві шлюби, аборти і контрацепція, а більше зосереджуватися на прийнятті і розумінні всіх і кожного. Бо якщо Церква не знайде балансу у своїх правилах, котрі не узгоджуються між собою, і не виявить істинного християнського милосердя, її структура, побудована на моралі, „може розсипатися, як картковий будиночок“. Папа зауважив, що Католицька Церква повинна сприймати саму себе як польовий шпиталь для поранених в бою і лікувати більш глибокі рани – замість того, щоб зосереджувати увагу на „дрібних правилах“. На переконання Папи, представники Церкви мусять вийти за її межі і знайти тих, хто не відвідує Служби Божі, хто втратив віру або байдужий до неї. Папа Франциск також дав до розуміння, що жінкам може бути відведена більша роль в Церкві, оскільки „жіночий геній“ конче необхідний при прийнятті важливих рішень всередині Церкви. („Голос Америки“)

Невиконаний „обов'язок пам'яті“

КИЇВ. – Виступаючи в столичній книгарні „Є“ 20 вересня, відомий французький філософ та політолог Філіп де Лара ствердив, що Росія повинна визнати злочини комунізму. Ф. де Лара сказав, що європейська ідея „обов'язку пам'яті“ базується на тому, що визнання злочинів минулого убезпечує від їхнього повторення. „Безумовно, ця західноєвропейська мораль – „цього більш ніколи не повториться“ – краще виглядає, аніж тотальна амнезія жахів та злочинів комуністичного режиму, яку ми спостерігаємо в Росії. І росіяни багато заплатять за відсутність судового процесу над комунізмом. Прикриття незнання або необізнаності, прикриття брехні спотворюють цю правду. Якщо б не була офіційна версія цієї правди, яку в Росії намагаються приховати – весь світ знає про це, і росіяни в один прекрасний день дізнаються те, що насправді відбувалось“, – передбачає філософ. Водночас він вказав, що в Росії є молоді науковці, які зараз працюють над відкриттям історичних документів. „Вони роблять чудову роботу, яка отримує підтримку та відгук в Західній Європі. Вона дасть свої плоди і для Росії також“, – додав Ф. де Лара. („Український тиждень“)

Росія втрачає прихильників у США

ВАШІНГТОН. – Опитування суспільної думки, проведене компанією „Gallup“ 15-16 вересня, свідчить, що вперше за останні 15 років американці бачать Росію як ворожу або, принаймні, недружню країну. З 1999 року американці розглядали Росію швидше як союзницьку державу, ніж недруга чи ворога. Ще в червні цього року 52 відс. громадян США ставилися до Росії позитивно. Але через три місяці цей показник впав до 44 відс. При цьому 55 відс. почали ставитися до Росії негативно. Ця зміна думки американців до гіршого сталася після того, як Москва виступила на захист сирійського режиму Башара Асада і після надання Росією політичного притулку для колишнього контрактника Агентства національної безпеки Едварда Сноудена. („Голос Америки“)

В ім'я миру

НЬЮ-ЙОРК. – До Міжнародного дня миру, який відзначають 21 вересня, відбувся всесвітній телемарафон „Live Global Moments“, ініційований неурядовою організацією „Peace One Day“. В рамках заходу, який тривав протягом усього того дня, відбулося відеовключення з 14 країн світу. У телемарафоні брали участь відомі артисти і музиканти, зокрема – Ентоні Гопкінс, Лені Кравіц, Наталі Портман, Кейт Вінслет, Кермерон Діаз. Міжнародний день миру заснувала Генеральна асамблея ООН в 1981 році. Дата 21 вересня усталилася як щорічна лише 2001 року. У Міжнародний день миру ООН пропонує всім країнам і народам припинити військові дії і проводити освітні громадські компанії задля пропаганди миру у світі. (Радіо „Свобода“)

Жінки у Верховній Раді

Світовий банк оприлюднив 18 серпня вислід дослідження щодо участі жінок в діяльності парламентах світу. Виявилось, що Україна посідає останнє місце серед пострадянських держав за числом жінок у парламенті. Станом на 19 вересня у Верховній Раді з 443 депутатів було лише 43 жінки – 9 відс. від числа депутатів, хоча загалом в країні жінки становлять 65 відс. виборців. У загальному обліку Україна посіла за числом жінок-парламентаріїв 151-ше місце, значно поступившись Росії (14 відс., 119-те місце) та Білорусі (27 відс., 43-тє місце). За показником присутності жінок у парламенті Україна програє навіть мусульманським країнам.

У світі найбільше жінок обрано до парламентів молодих африканських держав – Руанди, Сенегалу, Південної Африки, Мозамбіку і Танзанії. До трійки провідних держав у цьому увійшли, крім Руанди, також Андора та Куба. В Європейському союзі провідні місця щодо жінок-парламентаріїв посіли Швеція, Німеччина, Франція. Високий рівень участі жінок в управлінні державами мають Данія, Фінляндія, Норвегія. За останні роки значно посилюються позиції жінок у парламентах Афганістану, Іраку.

У США Гіларі Клінтон в 2011 році закликала до 2050 року досягти рівності – жінки повинні становити половину політичних і громадських діячів. У 2012 році США посідали 91-ше місце у світі за числом жінок у Палаті Представників (18 відс.), а цього року число жінок-парламентаріїв сягнуло 30 відс., що Світовий банк визнав найвищим показником за усю історію країни.

У Верховній Раді України найбільше жінок представляють Партію Регіонів (14 осіб), далі йдуть фракції „Батьківщини“ (12 депутаток), партій „УДАР“ і Комуністичної (по сім осіб), Ірина Фаріон та Ірина Сех представляють „Свободу“, Анжеліка Лабунська – поза фракціями. Цей показник відповідає загальному розподілові мандатів між фракціями.

Під час останніх виборів 12 жінок вже були народними депутатами, а чотири працювали як помічниця народних депутатів. Також було обрано дев'ять жінок з кіл підприємців, 17 жінок були службовцями, вчителями, медиками, мали й інші професії. Олександра Кужель – єдина пенсіонерка, інженер-металург, координатор руху „Громадянський опір“. За віком жінки-парламентарії ще молоді: 14 з них перебувають у віці між 50 і 60 роками, 16 – між 40 і 50 роками, решта 12 – між 30 і 40 роками. Найстарша має 63 роки, наймолодша – 31 рік. За територіями проживання депутаток перевагу здобув Київ – 22 особи, далі йдуть Харків та Симферопіль – по три особи, дві депутатки обрані у Львові, також представлені Донецьк, Севастопіль, Охтирка, Хмельницький, Одеса, Дніпропетровськ, Чернівці, Броди, Калуш, Керч, Чаплинка на Херсонщині – по одній особі і з Київщини – дві депутатки.

Жінки беруть активну участь у законотворчій діяльності Верховної Ради. Громадянська мережа „Опора“ продовжує аналізу законотворчої активності народних депутатів Верховної Ради VII скликання в розрізі фракцій та тем, якими найбільше переймалися політики. Протягом червня цього року, наприклад, українські парламентарі зареєстрували 408 законопроектів і постанов, більше чверти з яких стосувалася питань економічного бльоку, грошей та господарства. Серед авторів цих документів були 17 жінок. Коли б Україна обрала до свого парламенту більше жіноцтва, то, може, кажуть оглядачі, у парламенті було б менше бійок і більше звершень у галузі законотворення.

ІСТОРІЯ

Феномен Остапа Вишні

Левко Хмельковський

28 вересня 1956 року в Києві помер відомий письменник-гуморист Павло Губенко (Остап Вишня), який залишив чималу літературну спадщину. Юрій Лавріненко, розповідаючи в книзі „Розстріляне відродження“ про Остапа Вишню, цитував Бориса Антоновича-Давиденка який невисоко оцінив у 1920-ті роки творчість гумориста як примітивну і написав: „Недалеке майбутнє несе забуття Остапові Вишні“. Так не сталося. Передовсім тому, що стиль гуморесок Остапа Вишні нагадував селянський гумор, багатий на образи і вислови, далекі від літературної класики.

Гумористом був і старший брат Остапа Вишні – Василь Губенко (Василь Чечвяківський), якого більшовики розстріляли в липні 1937 року. Вони обидва народилися на хуторі Чечва, але шляхи їхні розійшлися. Старший брат пішов до Червоної армії, молодший став петлюрівцем на високій посаді. П. Губенка арештували раніше – у 1933 році. Вирок – 10 років позбавлення волі. Випадок врятував його від страти разом з іншими українськими літераторами. А далі усе змінилось на користь в'язня. Радянське військо вийшло на терени західної України і зіткнулося зі збройним опором УПА. Москва злякалася, що повстанців може підтримати й решта українців. Треба було терміново підірвати їхній авторитет, виставити на посміховисько перед населенням. До цього надавався Остап Вишня, ще не забутий в народі. Ніби за помахом палички чарівника він перенісся з бараку на півночі Росії до затишеного помешкання в Києві і заходився писати цикл гуморесок „Самостійна дірка“, опублікованих у 1945-1946 роках.

Для ознайомлення з ситуацією Остап Вишня побував у Львові, куди його доставив, як він пише: „Ли-2 – це конструкторська марка радянського самолёта“. Гуморист при цьому погіршив проти істини: Ли-2 був модифікацією американського літака „Даглас“ ДС-3, який до СРСР потрапив у 1938 році. Його серійне виробництво очолив інженер Борис Лісунов, тому за його прізвищем літак ПС-84 у 1942 році був названий Ли-2 (по-російськи Ли-2). Коли б Остап Вишня знав, що його везуть літаком американського походження, то не починав би перший фейлетон „Самостійної дірки“ вихваланням „прекрасного літака“: „Коли Ли-2 з червоними зорями на крилах накриє своїми могутніми крилами землі „найменшого брата“, віками скривдженого, поневоленого, ошуканого, думайте, що старші брати обняли вже „найменшого брата“, пригорнули його до себе й прийняли до своєї могутньої родини“.

Далі почалося кепкування з українського визвольного руху у двох площинах – УПА і закордонне українство. Вояки УПА зображувалися як жалюгідні „німецькі наймити“. Ось як описано загибель одного з них від удару сільського бугая (тільки так, а не в бою міг повстанець померти): „У багні, біля підмету, калюжа з якоїсь такої невідразної слизоти, а в калюжі тризуб з свастикою переплетений плаває“. Вояк УПА не міг бути патріотом України: „Виходить, що коли мене в скроні воші кусають і замість

волосся на голові – костриця, то я справжній представник української нації!“. Остап Вишня навіть державний гімн склав для тих вояків: „Сидить УПА на стерні та й штани лагає“. Далі йшлося про стерню, яка для безштатка виявилася колючою.

Описав гуморист й злочини „німецько-бандерівських посіпак“, які розпинали вчителів, палили селянські хати, нищили жінок і дітей. Він писав про „винищення самим українським народом решток українсько-німецьких бандерівських банд, лютих та хижих вовків з скривавленими щелепами“.

Висміяв Остап Вишня спроби націоналістів зберегти незайманими історію та культуру України: „Минуло минуло. В сучасному живемо й працюємо. А думаємо про майбутнє, щасливе, вільне, у вільній сім'ї радянських народів, в Радянському Союзі“.

Ряд фейлетонів висміює політичних провідників української еміграції. Дісталось й звичайним біженцям, які чомсь не хотіли повертатися в СРСР: „Обдурених, заляканих людей запроторили в концтраційні табори по різних окупаційних зонах, де й будують „самостійну українську державу“. І коли Радянська влада пропонує обстріханому, затуманеному людові повертатись на Батьківщину, ті посіпаки з піною в пельках істерично галасують: „Не їдьте! Не повертайтеся! Більшовики відразу вас усіх до стінки! А коли не до стінки, то в Сибір, на Сахалін, за Полярне коло!“.

Ю. Лавріненко спробував зробити уклін Остапові Вишні, зважаючи на його таборове минуле: „Буржуазні націоналісти“ і повстанці подякували гумористові, що він першим у широкій радянській пресі поінформував світ, що УПА ще й досі живе і бореться“. Важко припустити, що саме фейлетони Остапа Вишні стали для світу джерелом інформації про УПА. А те, що мільйони його читачів в Україні сприйняли оцінку УПА як бандитської сили, не викликає сумніву. Ще й тепер у ряді регіонів України негативно сприймають історію визвольної боротьби.

Так, Остап Вишня був змушений виконувати замовлення більшовиків і паплюжити визвольний рух. Але щоденник Остапа Вишні свідчить, що письменник у своїх поглядах теж не далеко відійшов від замовників. Він писав: „Хмельницький? Ай, мамо моя! Та народ же привів Богдана до того, що він булавою вказав на Москву! Слава Богданові, що він зрозумів волю народу... А скільки єсть дурників, що цього не розуміють“.

„А я чесно дивлюсь у вікно, і мені так хороше, що я не націоналіст!“. Далі він звертається до поета Олександра Прокоф'єва (російською мовою, бо той української не тямив): „Прийди на мою могилу і заспівай одну російську пісню! Хай прозвучить російська пісня над могилою українського „націоналіста“... Того „націоналіста“, який так любив російський народ, його пісню, його слово!“.

А щодо українців, то „інтересне явище: пригородні селяни, оті, що до Києва щодня з молоком, з яйцями, з городиною – це все спекулятивний елемент. Неприємна публіка! І як тяжко колгспним керівникам з ними!“

(Закінчення на стор. 13)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$65.00 на рік, \$40.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$55.00 на рік, \$35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Мого прадіда розстріляли в Сибіру

Я мешкаю в Україні. До мене звернулись мої односельчани, які мешкають в Казахстані, з такого приводу: в газеті „Свобода“ з 28 вересня 1915 року ч. 114 вони знайшли інформацію про свого прадіда, Сафата Оленича.

В газеті було вказано, що він загинув під час Першої світової війни. Насправді він був важко поранений і потрапив в полон до москалів. Після декількох років полону він меш-

кав в Росії, а в 1938 році був розстріляний органами НКВД „за антирадянську агітацію“. У його родини з Казахстану є копії протоколів про допити в застінках НКВД.

Чи можна зробити уточнення щодо смерті С. Оленича, 1888 року народження, з села Тенетиська Рава-Руського повіту Львівської області?

Володимир Проць,
Рівне

Від редакції. Про Сафата Оленича було сказано у „Виказі убитих, ранених, полонених і пропавших українців у теперішній війні“, що він загинув у 89-му полку піхоти. Редакції вдалося уточнити, що С. Оленич після війни проживав на станції Убинська Омської залізниці, де працював стрілочником. Заарештований 14 жовтня 1937 року і звинувачений у антирадянській агітації. Засуджений Комісією НКВД 28 грудня 1937 року до страти, розстріляний 1 січня 1938 року. Реабілітований 5 березня 1959 року. Про це є запис у „Книзі пам'яті Новосибірської області“.

Незабутні дні в Бразилії

28-ий Всесвітній день молоді відбувся 23-28 липня в Ріо-де-Жанейро, Бразилія, з участю Папи Франциска. Понад 3.5 млн. паломників з цілого світу взяло участь у великому святі.

Всесвітній день молоді започаткував в 1984 році Папа Іван-Павло II. 300 тис. молодих людей зібралося на площі св. Петра в Римі, щоб спільно відсвяткувати Рік покаяння. Тоді Папа вручив молоді дерев'яний хрест, який щоразу здійснює паломництво країною, яка приймає День молоді. В 1985 році Папа знову запросив молодь до Риму, а 20 грудня оприлюднив послання до молоді всього світу, а також встановив Всесвітній день молоді. Кожного року це святкування продовжується в Римі, а кожні два-три роки – однотижнє святкування у певній країні світу. В 1987 році вперше святкування пройшло поза межами Європи в Буенос-Айресі, Аргентина. Українська молодь вперше взяла участь у Всесвітньому дні молоді в 1991 році, після того, як Україна відновила державну незалежність.

Молодіжна група з Дітройту, яку очолив парох церкви Непорочного Зачаття в Гемтремку о. Даниїл Чайковський, в складі Наталі Бойко, Марії Купини, Уляни Кучерепи, Оксани Мельниченко, Павла Хрущова та Юлі Янушевської, прибула до Сан-Павло 20 липня. Під час перших двох днів ми проживали в сім'ях у містечку Жакарей і ознайомлювалися з парафіяльним життям.

Перша частина святкування відбувалася 19-22 липня – у „Місіонерський тиждень“, який кожна група проводила в одній з дієцезій Бразилії. Нас приймали надзвичайно щиро і тепло. Люди в Жакарей дуже віруючі. Ми взяли участь у Літургії в їхній парафіяльній церкві, яка супроводжувалася грою на музичних інструментах та мелодійним співом. Проповідь виголосив о. Даниїл Чайковський португальською та англійською мовами.

Після того було чудове прийняття з надзвичайно різноманітною та смачною їжею, під час якої для нас грали і співали музиканти. Ми знайомилися з традиціями та культурою Бразилії, вивчали танці, співали популярні бразильські пісні, грали в футбол, який є улюбленим

спортом бразилійців.

По дорозі до Ріо-де-Жанейро ми відвідали Базиліку Божої Матері Апарисіди, яка, після базиліки св. Петра в Римі, є найбільшою католицькою святиною світу. Щорічно вона приймає майже 10 млн. паломників.

24 липня, під час відвідин Базиліки, Вселенський Архієрей віддав у руки Пресвятої Богородиці Апарисіди молодих людей на Всесвітній день молоді, прохаючи Діву Марію підтримувати вірних у вірі та надії.

Під час цього незабутнього тижня в Ріо-де-Жанейро ми, молодь з шести континентів світу, розмовляли різними мовами, але нас всіх об'єднувала безмежна любов до Бога. І навіть часом злива не могла перешкодити людям зібратися на побережжі Копакабана, щоб привітати Папу Франциска. Церемонія відкриття була надзвичайно хвилюючою, а кожний день був насичений враженнями і подіями.

Ми побували в Ботанічному саду, відвідали гору Корковадо в національному парку Тіжук. На ній височить 38-метрова статуя Христа-Відкупителя, символ всієї Бразилії, яку було виготовлено в Парижі і встановлено в 1931 році.

Темою Всесвітнього дня молоді були слова Христа: „Ідіть і зробіть учнями всі народи!“. Ідучи вулицями Ріо-де-Жанейро і гордо несучи український прапор, ми говорили людям: „Ми є молодь Папи“. Це був надзвичайний досвід, що допоміг нам усвідомити, яка велика кількість молоді світу зібралася тут, в Бразилії, з однією спільною метою: укріпити свою віру в Бога і донести Його любов до людства.

Від імені нашої групи хочу висловити вдячність за цю поїздку всім тим, хто долучився до організації та матеріальної підтримки: отцям чину св. Василя Велико-го, всій громаді і особливо нашому парохіві о. Д. Чайковському, який доклав багато праці і зусиль, щоб ця поїздка відбулася.

Сподіваємося, що ця добра традиція буде мати продовження в наступні роки в нашій громаді, і молодь зможе взяти участь у Всесвітньому дні молоді 2016 року в Кракові, Польща.

Наталія Бойко,
Дітройт

Росія порушує міжнародні угоди

Керівництво Російської Федерації (РФ), намагаючись зірвати підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом (ЄС), все частіше вдається до порушення норм міжнародного права. Спочатку Росія ініціювала „торгову війну“, порушуючи норми Світової організації торгівлі, потім вдалася до шантажу української влади, заявивши вустами речника Володимира Путіна Сергія Глазєва, що асоціація України та ЄС унеможливить економічну співпрацю між країнами Співдружності Незалежних Держав та Україною і призведе до посилення контролю за товарами, які йдуть з України до Росії, Білорусі та Казахстану.

Тепер Кремль апелює до ст. 13 Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією. Нібито в ній зазначено, що Україна має консультуватися з РФ з приводу участі в тих чи інших міжнародних організаціях.

Насправді Росія маніпулює фактами, адже ст. 13 цієї угоди не передбачає ніяких консультацій щодо інтеграції РФ чи України з третьою стороною і стосується лише питання узгодження україно-російської співпраці в царині економіки та торговельних взаємин.

Всі ці факти говорять про те, що Кремль і надалі вважає Україну своєю колонією, яка не має права приймати самостійних рішень. Крім того, апелюючи до Договору про дружбу і співробітництво, Росія сама вдається до його систематичних порушень.

РФ, виступивши свого часу одним з гарантів безпеки для України на світовій арені, неодноразово вдавалася до погроз про можливе порушення територіальної цілісності сусідньої держави. Кремль не дотримується ним же нав'язаних угод щодо порядку перебування Чорноморської флотії в Севастополі, не виконує положення навіть кабальних Харківських угод щодо зменшення ціни на газ в обмін на продовження терміну оренди українських військово-морських баз російською флотією.

Росії пора зрозуміти, що ЄС давно не існує, що Україна є незалежною державою, котра має право сама визначати свою внутрішню та зовнішню політику. Втручання у внутрішні справи України – це цинічне порушення норм міжнародного права, до яких Кремль останнього часу апелює.

Ми закликаємо українську владу не піддаватися на шантаж та погрози Москви і діяти в інтересах української держави та її народу, який в більшості своїй обирає шлях на Європу, а не на неоімперський Митний союз. Якщо влада хоче називати себе українською і претендує на статус реформаторів, їй необхідно довести справу з підписанням Угоди про асоціацію з ЄС до логічного завершення, захистивши національні інтереси України.

Стефан Романів,
голова ОУН(б)
Сідней, Австралія

Хочемо читати „Свободу“

Я працюю оператором телекомпанії „Рось“. Фільмуючи цікаві події та місцевості, фотографую їх також для тижневика „Свобода“, пишу про побачене і почуте. Працівники телекомпанії зацікавилися газетою „Свобода“, яка пише щиро правду про Україну. Проте газету ми дістаємо лише випадково.

Хотілося б, щоб наші закордонні прихильники України допомогли нам і передплатили „Свободу“ для тележурналістів на мою адресу: Олександр Костирко, вул. Героїв Сталінграду, буд. 20, кв. 53, Черкаси 18025 Ukraine.

Олександр Костирко,
Черкаси

Огляд листів: привітали „Свободу“

З нагоди 120-річчя тижневика „Свобода“ до редакції надійшли привітання від шанувальників і читачів газети. Головний редактор Видавничого дому „ОГО“, керівник Школи універсального журналіста **Володимир Голубєв** з Рівного надіслав копію статті Ольги Данилюк „Найстаріший українській газеті – 120 років“, вміщеної 15 вересня у інформаційному порталі видавництва. У статті переказано історію газети й зокрема сказано: „Згодом читачами газети стали не тільки американці, а й канадці, бразилійці, аргентинці та австралійці. Тим самим видання перетворюється на один з найавторитетніших україномовних часописів світу і залишається таким до нашого часу“.

Марта Осадца зі Львова приготувала цікавий колаж з фотографіями редакторів і побажала „невичерпної енергії та наснаги для подальших творчих звершень ще на довгі роки!“.

Надійшли вітання з Кривого Рогу від активістів Товариства „**Просвіта**“ – голови місько-

го об'єднання Миколи Коробка і секретаря Олени Маковій, секретаря Криворізького правозахисного товариства Валентини Кривди і редактора газети „Промінь Промінь“ Сергія Зінченка.

Крім святкових вітань, написав статтю „Проблеми сучасної української молоді“ **Дмитро Дорофєєв** з Києва – поет, кандидат медичних наук, який виступає проти поширення пропаганди насильства і жорстокості через комп'ютерні ігри, кінофільми і окремі книги.

Ігор Федик зі Львова надіслав статтю „Серпневий імперіалізм (ще раз про торговельну агресію)“, у якій дослідив причини ускладнень у взаєминах України з Росією.

Любов Василів-Базюк з Торонто надіслала копію статті „Щедрі плоди з осіннього саду“, надрукованої у червні в газеті „Духовна нива“ у Рівному. Автор статті Віра Кундюк розповіла про презентацію книги Л. Василів-Базюк „Крізь пекло на землі“, у якій йдеться про страждання українців в добу комуністичної влади. Ця книга надійшла також до бібліотеки „Свободи“.

Відзначили День Незалежності України

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Методій Борецький

24 серпня заходами Громадського комітету з відзначення 22-ої річниці Незалежності України відбулося вшанування цієї дати в Українському освітньо-культурному центрі (УОКЦ), а 25 серпня старанням Українського спортивного осередку „Тризуб” – на спортивній площі „Тризубівка” відбувся фестиваль з цієї нагоди.

Мистецьку програму в УОКЦ відкрив Іван Яворський – голова Громадського комітету, далі відбувся апель представників Пласту і Спілки Української Молоді, гімни США та України заспівав Ігор Стасюк, Акт проголошення самостійності України прочитала Анастасія Камінська, молитву провів о. Тарас Науменко – парох Української православної катедри св. Володимира, солістка Галина Бистрова заспівала три пісні.

Святкове слово виголосив д-р

Аскольд Лозинський. Актори Українського національного академічного театру оперети Ірина Лапіна і Сергій Павлінов виконали пісню „Чорнобривці” і дует з опери „Сорочинський ярмарок”. Бандуристи Галина Боднар і Юлія Ступінь виконали три пісні, після чого співав чоловічий хор „Прометей” (керівник Роман Кучарський, Ірина Зварич – акомпанімент).

Кінцеву молитву провів о. Володимир Костюк – парох Української католицької церкви св. Архистратига Михаїла. На завершення програми всі присутні заспівали „Боже Великий Єдиний”. Вела програму Уляна Мазуркевич.

Під час програми з привітом виступив Ніколас А. Гаймбаут – представник стейтвого конгресмена Пенсильванії Брендана Ф. Бойла.

У Громадському комітеті були І. Яворський, Ігор Кушнір, Наталія Пазуняк, Борис Павлюк, Надія Петрик, Лариса Стеблій, Методій Борецький, д-р Петро Клюк і Петро Гурський.

НЮ-ЙОРК

12 вересня Генеральне консульство України в Нью-Йорку спільно з Постійним представництвом України при ООН та за підтримки Українського Конгресового Комітету Америки провело урочисте прийняття в Українському Інституті Америки з нагоди відзначення 22-ої річниці Незалежності України.

В урочистому заході взяли участь керівники чужоземних дипломатичних місій та консульських уста-

нов, розташованих в Нью-Йорку, співробітники ООН, представники дипломатичного корпусу, Державного департаменту США, українського духовенства, офіційних та підприємницьких кіл, неурядових організацій та української громади.

З вітальними промовами до гостей звернулися Постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв, Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга та президент Українського Конгресового Комітету Америки Тамара Олексій. (Міністерство закордонних справ)

Наукове Товариство ім. Шевчека в Америці

запрошує на доповідь

мгр. Олесі Бондаренко

(Київський Національний Лінгвістичний Університет)

Фулбрайтівська стипендіатка при
Колюмбійському університеті 2013/2014

„Придивитися до скла та рами“: поезія як форма соціально-політичної критики в американській літературі 1960-их – 2000-их р.р.

Олеся Бондаренко – дослідниця американської літератури ХХ-ХХІ століття у контексті критичної теорії та філософії пост-структуралізму. В 2012 році була стипендіаткою Інституту Північноамериканських Студій ім. Джона Ф. Кеннеді в Берліні.

Авторка наукових публікацій, а також перекладів філософських та художніх текстів, публікованих в українських періодичних виданнях.

в суботу, 5 жовтня 2013 року
о 5-ій годині по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ЛУЦЬК

Олександр Вівчарик

24 серпня, на День Незалежності України, колишня політв'язень, 88-річна Марія Вівчарик з Сміли на Черкащині взяла участь в громадській акції „Українська вишиванка-2013” і перемогла.

„Чим довше я живу, тим частіше мені сниться рідна хата і село Кривеньке, що на Тернопільщині, згадуються батьки, друзі і побратими, – розповідає М. Вівчарик. – Мабуть, на старість люди повинні повертатися туди, де вони народилися і виросли, до стежок дитинства. Але повертатися мені нема до кого і куди”.

29 січня 1941 року, вночі, більшовицькі „визволителі” заарештували найактивніших юнаків села Кривеньке Івана Третяка, Богдана Шмату, Богдана Копія, Дмитра Вороха, Романа Мотику, Зеновія Федькова, Івана Стойка, Степана Остапчука. А вчителів історії і географії Омеляна Бережанського схопили просто по дорозі до школи на очах школярів. Згодом зникла вчителька української мови Надія Макаренко, яку в Кривеньке прислали з Полтавщини.

18 грудня 1945 року НКВД заарештувало М. Вівчарик (у дівочтві – Ластівка), тож рідне село залишилося для неї лише спогадом далекого дитинства. Десять років вона каралася на каторзі в місті Інта, на півночі Росії. Хворого батька розстріляли німці в лікарні у 1939 році. Дідусь і бабуся пішли з цього світу у роки війни, а мати, не знайшовши єдину доню в тюрмах Чорткова, вирішила, що її вже вбили, збожеволіла з горя і померла 40-річною у Чернівецькій лікарні. Між тим, 20-річну дівчину, котра ще 1944 року стала станичною й за твердість переконань і несхитність духу отримала псевдо „Скеля”, карали в підзем-

ній катівні Чортківського НКВД. Вона не видала жодного прізвища, хоч били її немилосердно, до втрати свідомості. Тоді відливали водою і починали спочатку.

Після каторги вона мріяла повернутися до рідної хати, але працівники КГБ сказали їй хати до Сміли.

У Луцьку М. Вівчарик одягла 24 вересня вишиванку і пішла до центру міста. „У всіх храмах, а їх в Луцьку чимало, відбулися урочисті богослужіння, – розповідає вона. – Відбувся величезний ярмарок виробів декоративно-прикладного та ужиткового мистецтва, книжковий ярмарок, кобзарське віче, виступи фолклорних колективів, зустрічі з письменниками, покази патріотичних фільмів, різноманітні змагання, вистави, мистецькі дійства і молодіжний фестиваль „Луцьк європейський”. А закінчився насичений день великим святковим концертом „З Україною в серці” і фаєрверком”.

У громадській акції „Українська вишиванка-2013” М. Вівчарик перемогла в номінації „Найповажніший учасник акції”. Коли присутні на Театральній площі дізналися, що їй пішов 89-ий рік, а до Луцька вона приїхала з Черкащини, її вітали бурхливими оплесками і вигуками „Слава!”. Інтерв'ю у неї брали декілька місцевих телеканалів, радіомовлення, газети. На згадку залишився диплом переможця, підписаний луцьким міським головою Миколою Романюком.

Голова Волинської обласної державної адміністрації Борис Клімчук (праворуч) вітає Марію Вівчарик з перемогою.

Парада вишиванок у Луцьку. (Фото: Олександр Вівчарик)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Таборування ОДУМ відбулося в Канаді

Олекса Сергієнко

ЛОНДОН, Онтаріо. – У 1974 році, після 24-ох років існування Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) в Канаді, Товариство одумівських приятелів (ТОП) і провід ОДУМ Канади купили фарму на 110 акрів землі поблизу міста Лондону й назвали її відпочинковою оселею ОДУМ „Україна“. На оселі побудували будинки, басейн та інші приміщення, потрібні для таборування.

Цього року на цій оселі уже 45-ий раз відбулося одномісячне таборування молоді ОДУМ. З США на табір привезли батьки дітей з Індіяни, Нью-Йорку, Меріленду, Мишигену, Іліною і Фльориди.

Спершу відбувся табір виховників, тоді двотижневий табір дітей віком 8-16 років і на кінець один тиждень гри на бандурі. Більшість дітей всі чотири тижні були на таборі. Комендантом табору був Тарас Ліщина з Оквілу, Канада.

У таборовій команді бунчужниками, виховниками та їх заступниками були Максим і Симон Лисики, Зенон і Християн Сірки, Софія й Галина Коновали, Лана Фенканін, Куайтлін, Мат і Еліса Тимошенки, Мат Прихитко, Денис Лінков, Пауліна Чернецька, Мат Фесяк, Мія й Аріяна Елени, Олекса Тищенко, Андрій Москаль та Том Мольнер.

Впродовж таборування одумівці вивчали українське мистецтво, історію, культуру, українські пісні, займалися футболом, волейболом, плаванням в басейні й річкою на човні, танцями, риболовлю.

Останній тиждень був присвячений лекціям гри на бандурі, які провадив (вже не вперше) Юрій Петлюра. Бандуристи поділялися на чотири групи. Початківці навчалися в групі „Полтава“, більш обізнані з бандурою – в групах „Чернігів“, „Львів“ та „Харків“.

14 липня всі групи бандуристів виступили з концертом перед своїми батьками, що приїхали заби-

Група „Харків“ уже не вперше побувала в таборі бандуристів.

рати своїх дочок та синів додому, та гостями табору. Інструкторами гри на бандурі, окрім Ю. Петлю-

ри, були Борис Остапівко, Андрій Бірко, Христина Глютковська та Надя Пасека.

Мистецький табір відбувся на оселі СУМ

Орися Сорока

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – Мистецький табір відбувся 11-24 серпня на оселі Спільки Української Молоді (СУМу) в Еленвілі. „Метою мистецького табору є всебічний розвиток особистості дитини, – розповів головний виховник табору Віктор Курилик. – Діти змогли відчутти духовне багатство традиційних видів українського мистецтва і ознайомитися з сучасними проявами культури“.

Вишивання, плетіння з бісеру герданів та браслетів, малярство на склі, живопис, малювання писанок, гончарство, ліплення з пластиліну, випалювання на дереві, українські народні, бальні танці, драма, спів, деклямування віршів, гра на бандурі та гітарі – це неповний перелік всього, чого змогли навчитися учасники табору. І це в поєднанні з пригодами, забавами таборового життя серед українського товариства в чарівних Кетскільських горах.

Цього року комендантом табору була Зірка Ковбаснюк, в якій чудово поєдналися творча натура, організаторські здібності, вміння зацікавити і розвеселити дітей. Писарем була Галя Бартків – зразок відповідальності, точності і доброзичливості.

До 100-річчя з дня смерті Лесі Українки В. Курилик звернувся до драми-феєрії „Лісова пісня“. Гра на сцені юних акторів Меліся Агне, Івана Сороки, Соні Микитин, Ксені Качурак, Саші Єжової, Павла Сороки та інших на заключному концерті поєднувалася з показом фільмів,

(Закінчення на стор. 15)

Комендант Зірка Ковбаснюк з таборовиками. (Фото: Євген Сорока)

Знижка на ЕЛЕКТРОННУ версію „Свободи“

\$40

на рік

або 80¢ за число

Відділ передплати: 800-253-9862 дод. 3042

Українські церкви на мапі GOOGLE

„Лис Микита“ – гумористичний журнал

Альманахи УНС з 1903 року

Архів „Веселки“

Архів „Свободи“ з 1893 року

Пошук в архіві

Найновіше число (для передплатників)

Щоб передплатити ЕЛЕКТРОННУ версію „Свободи“ телефонуйте 800-253-9862 дод. 3042

ПОДОРОЖІ

Українці з трьох держав зустрілися в морі

Олександр Костирко

Минулого літа у плаванні на яхті довкола Європи зустрілися українці з різних держав – Володимир Єрьоменко і Сергій Боханченко – з України, Віктор Луньков – з Німеччини і В'ячеслав Сисенко – з Англії. Це була далеко не перша їхня зустріч. 26 років тому усі троє працювали на Чорнобильській атомній електростанції і вже тоді мріяли про океанську подорож на яхті. Щоправда, В. Єрьоменко планував залишитися з яхтою на Заході. Після вибуху реактора розійшлися їхні життєві шляхи.

В. Єрьоменкові разом з іншими чорнобильцями надали житло в Черкасах, С. Боханченко залишився в Прип'яті обслуговувати „саркофаг“ над ушкодженим реактором, В. Луньков виїхав до Німеччини, а В. Сисенко зробив завидну кар'єру як яхтсмен, двічі обійшов земну кулю під вітрилами і осів в Англії.

В. Єрьоменко здійснив свою мрію про океанську подорож на яхті лише у 73 роки. Він змолodu хотів бути моряком, але за станом здоров'я не був зарахований до військово-морської школи і закінчив Харківський політехнічний інститут за фахом – турбоенергетика. Дістав призначення у Миколаїв, на Південний турбінний завод, і став членом міського яхт-клубу, де набув досвід у вітрильному спорті. Потім на Чорнобильській атомній електростанції у 1983 році вводив в дію четвертий реактор. Там же, у місті Прип'яті почав будувати морську яхту.

У Черкасах знову почав будувати морську яхту. У 1989 році купив в селі Боровиці стару хату і біля неї спорудив ангар для будівництва яхти. І знову сталася катастрофа: усі матеріали вкрали, ангар спалили.

Минуло 14 років. За цей час В. Єрьоменко став відомим письменником і журналістом. 2011 року озвався з Англії В. Сисенко, який розповів, що в Брістолі можна купити 37-річну яхту „Петікеч“, назвав ціну. Таких грошей у В. Єрьоменка не було. Але заради мрії вирішив ризикнути, почав позичати у друзів і знайомих. Неймовірні труднощі постали з оформленням в Україні документів, необхідних для придбання яхти і плавання на ній.

11 листопада 2011 року яхта була куплена. В. Єрьоменко визнав цю дату щасливою – 11.11.11. В угоді записали зменшену ціну – 4,000 фунтів, бо не було грошей на мито в Україні (50 відс. вартості яхти). На київському летовищі Жуляни взяли додаткову плату за багаж. До Брістолю яхтсмен привіз на картці 1,500 євро і 2,000 грн., 200 дол. готівкою. Небагато! Борги сягнули 17 тис. дол.

Приготування яхти вимагало нових витрат і великих зусиль. Працювали утрьох – В. Сисенко, С. Боханченко і В. Єрьоменко. Уже в плаванні до них мав приєднатися Сергій Банько з Канева, мама якого позичила 2,500 дол. Також до Еспанії мав бути з ними 17-річний Нед Ролт, батько якого не узяв за цю послугу плати за перебування яхти на його причалі. Шкіпером став В. Сисенко, за плечима якого усе ж було два плавання на яхті довкола земної кулі.

1 липня 2012 року яхта вийшла у плавання, спершу рікою Ейвон. На березі її проводжала мама Неда. Коли вийшли з ріки в море, з В. Єрьоменком сталася „морська хвороба“, яка на дві доби зробила його непрацездатним. Інші мужньо ставали на вахту. Хворий заспокоював себе тим, що навіть легендарний віце-адмірал Горацио Нельсон страждав від „морської хвороби“. В Атлантиці хворість пройшла і В. Єрьоменко став на вахту з іншими.

Яхтсмен залишив у своєму щоденнику описи природи і побачених міст:

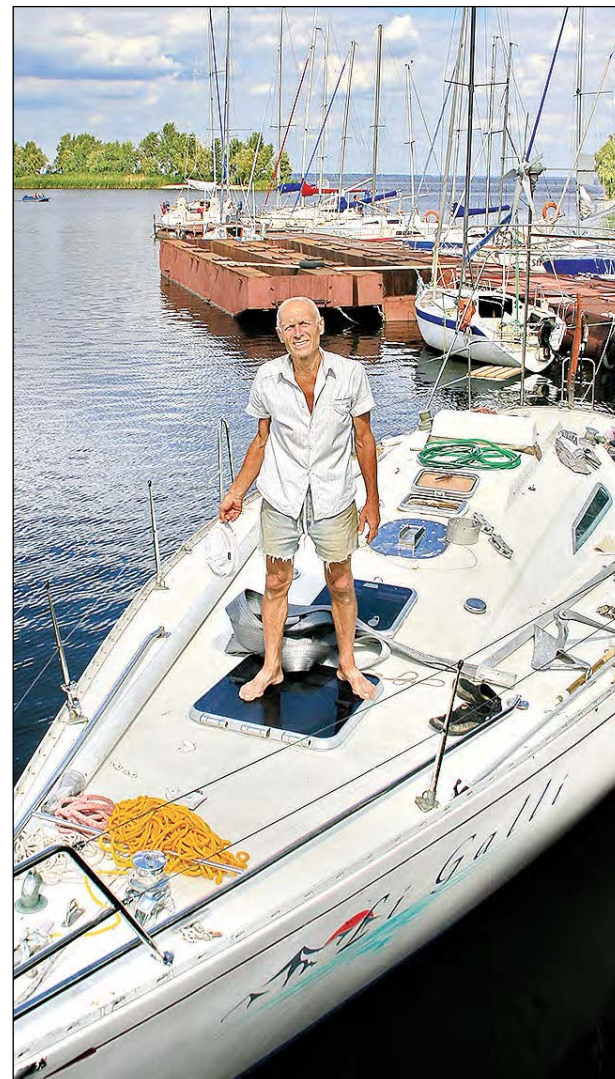
„В океані сонце не сідає за обрій, але урочисто відходить на перепочинок. Вранці ж сходить до шляхетної праці, насолоджуючись своїм черговим народженням, радіє, тривожиться і дивується, оглядаючи свій ще живий світ. Особлива прикмета північної Атлантики – хмари. У них вгадуються постаті дивних жінок і пекельних семиголових звірів – роззявлені пащі, кудлаті гриви, за ними пливають велетенські панцерники, але раптом сходить над ними у стратосферу хмара-вежа, різнобарвна на різних рівнях“.

Яхта йшла в еспанський порт Ля Корунья через підступну штормову Біскайську затоку. 6 липня не стало вітру, дизельний двигун не увімкнувся – сіли батареї. Під'єднали до них сонячну батарею і стали чекати серед океану. Тим часом влаштували свято Нептуна – пили солону воду і просили Нептуна прийняти їх до царства морського бога.

8 липня на обрії побачили землю. Позаду було 600 миль. В порті показали судовий документ, який був лише копією з документу іншого судна, зробленою для місцевої влади на комп'ютері. Але місцевій владі в образі чорнявої еспанки було це байдуже, коли мореплавці вже заплатили 55 євро за дводобовий постій з душею, туалетом і пральною.

У місті зустріли С. Баньку і попрощалися з Недом. Гість з Канева мав з собою 650 євро – замовили обід з вином і рибою за 60 євро для чотирьох. Ще на підході до берега яхтсмен зауважив:

„Сонце схилялось до заходу. Просто перед носом, де мала з'явитися Ля Корунья, постав

Володимир Єрьоменко на своїй яхті в Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

довгий, ледь нахилений над обрієм ланцюжок вогнів, навіщось засвічених серед дня і сяючих червоними зорями. Я раптом здогадався. Це було сідаюче сонце – його відблиск віддзеркалився у вікнах міста“.

Шкіпер В. Сисенко зажадав скорочення постойів. До Черкас мала прилетіти з Англії його дружина Сніжана з сином, якого до 1 вересня треба було повернути в англійську школу. Заява засмутила В. Єрьоменка, який мріяв відвідати романтичні острови Фігерас – батьківщину Сальвадора Далі, і Лі Галлі, який він згадував в своєму ще не закінченому романі.

Попереду була Португалія – містечко Назаре: „Ми прогулялися набережною, де з одного боку стояли рядком чистенькі білі будівлі – крамнички, кав'ярні і ресторани, а з іншого розкинулася пляжа на півтори милі, вкрита рамами і сітями з сушеною, вяленою і копченою рибою. Вперше я побачив стільки риби! Закривши очі на фінансову скруту, ми посиділи в ресторанчику, яких тут безліч, де за кухню відповідає мама, за барою стоїть дочка, офіціантом працює син, а тато має роль контролера. Кожному з нас подали страву з п'яти м'яко засмажених сардин з приправами і картоплею, козячий сир, зелень, овочі. Ми замовили дві пляшки білого вина. Обійшлося по 12 євро на душу“.

У дальшому переході ледве уникнули зіткнення з океанським кораблем-контейнеровозом. Вітрила не забезпечували швидкого маневру і яхта перетнула курс велетня у 50 метрах від його носа. А вранці був Кадіс: „Набережна починалася скульптурою голої дівчини з розвиненими формами і написом „Гадес“. Так називали місто римляни. Дальший кінець набережної вінчав бастіон старої фортеці, ніби ніс корабля, спрямований в океан. 600 років тому звідси йшла у плавання „Санта Марія“ Христофора Колумба. Кадіс вважається найдавнішим містом Європи“. Це місто заснували фінікійці понад 3,000 років тому.

Наступного дня яхта увійшла в протоку Гібралтар, заповнену вітрилами любителів віндсерфінгу. „Гібралтар – англійська територія – база королівської флотії. На виступі гори стоїть біла мечеть з величним мінаретом і поруч не менш величний маяк“, – записав мандрівник. Це був найдавніший у світі маяк – „Вежа Геркулеса“.

20 липня була зупинка в курортному містечку дель Есте: „Над затоками, екзотично врізаними у скелястий берег, ховалися серед квітів ресторани, готелі, вілли. В дель Есте ми зайшли за пальним. Літр солярки коштував півтора євро,

Яхта в океанському просторі. (Фото: Володимир Єрьоменко)

(Закінчення на стор. 11)

Українці з трьох...

(Закінчення зі стор. 10)

дорожче, ніж в Ля Коруньї і Кадесі. Ми узяли 100 літрів пального і були готові йти далі, але залога розбіглася, щоб подивитися, як відпочивають багатії”.

22 липня прийшли в Картагену, де яхту залишив С. Боханченко, у якого закінчилася відпустка, а замість нього прилетів Віктор Луньков. В. Єрьоменко пише: „Картагена вразила мене мармуром і блискучою чистотою. Мармур замість асфальту. Ми пішли оглянути місто. Грунтовно потоптавши власні віддзеркалення у підлогах мармурових вулиць, сіли на вулиці під золотавим фасадом будинку з кольоровою маркізою – завісою від сонця на балконах”. Саме після Картагени з'ясувалося, що не вдасться відвідати Фігерас і Лі Галлі. До Корсіки йшли Середземним морем три доби.

В порту Боніфачіо зупинилися 28 липня: „У Боніфачіо злиднів не шанують. Але саме містечко на корсіканських скелях безкоштовно дарує свою красу і багаттям, і жебракам. Уже в темряві ми піднялися у фортецю, освітлену лише зорями. Давні бастіони і зоряне небо примирили нас з обставинами. Після повернення, не порушуючи традиції, сіли за столик в одному з численних шинків. Поруч, за стінкою причалу, не ширшою за півтора метри, стояли десятки яхт і коштовних катерів. На палубі кожної посудини, за столиками, насолоджувалися життям члени морського братства”.

Наступна зупинка була 21 липня в італійському місті Вібо Валентіє: „Дикий Захід Італії. Юрба авт. Хідники віддані колесам. Паркуються, де завгодно. Ідуть, хто куди хоче. Проте усі приязні. Ми бачили, як переходила дорогу пані з песиком. Песик зупинився, закрутився, бо треба було спіймати блоху. Зупинилися й авта, чекаючи, коли собачка впорається з блохами”.

Опівночі „Петікеч” залишила Месінську протоку і вийшла у місячне Іонійське море: „Колір Середземного моря – не бірюзовий і не голубий. Ультрамарин, індиго. Мабуть, впливає глибина – до чотирьох кілометрів”. І далі: „3 липня ми увійшли в Корінтську затоку. Зупинилися в грецькому містечку Ітеа для поповнення припасів. Дивувало запусіння. Стояли три яхти, оброслі водоростями. На суші були крапи, але без води. Управитель сказав, що власник порту помер, і тепер усе занепадає. Узяв з нас 30 євро, можливо, за зачинений на іржавий замок будинок. Сергій заліз всередину через вікно. Виявив там душ і туалети, і виліз через вікно, прихопивши водопровід з душу. На вулицях ліхтарі – старовинні латерни. Коли не глянь – п'ють, але п'яних не видно. Усі хідники заставлені столиками. Щоб пройти, треба зійти з хідника. Літні чоловіки сидять в кріслах, балакають”.

У Коринті яхту залишив В. Сисенко. Поїхав на леговище в Афінах. Важкими стали вахти – по дві години серед моря на самоті. Бушував шторм, який примусив увійти на ніч до порту Псари: „На суші гуляли весілля. З притопами і прихлопами. І скрізь у підсвіченій ліхтарями темряві сиділи старі і молоді просто неба за столиками скромних кав'ярень. Жодного натяку на вітер. Лише десь згори чулося ревіння урагану”.

8 серпня увійшли в порт Мітілена на острові Лесбос, де на моряків

чекала неприємність: вони на сім діб перевищили термін виходу з шенгенської зони і тепер могли позбутися віз на чотири роки або заплатити кару по 600 євро кожен. Так не стало грошей. В. Луньков покинув яхту. Залишилися удвох. Для полегшення дальшого плавання в Чорному морі В. Єрьоменко викликав до Туреччини старшого сина. Але прикордонні правила перешкоджали йому йти з батьком на яхті.

Мандрівників зачарував Стамбул: „Бухта Золотий Ріг, Галатська вежа, мости, мечеть Ортакей, фортеця Румелігісар, Св. Софія, Мечеть Сулеймана, Голуба мечеть з шістьма минаретами і ще сотні мінаретів над містом. Не менше вражає і сам Босфор – забудова обох берегів до виходу в Чорне море”.

Нарешті з наближенням України, озвалися радіюпости прикордонників, розпитуючи: хто, звідки і куди? Ось вже Воронцовський маяк в Одесі. На митниці, як і очікували, були труднощі. Яхту оцінили не у 4,000 фунтів, а за аналогією з іншими – у 37,5 тис. фунтів. Треба було заплатити величезне мито. Мореходи мали 200 грн. і 30 євро. І тоді

Мореплавці на постой в Картагені (зліва) Віктор Луньков, Сергій Боханченко, В'ячеслав Сисенко, Сергій Банько. (Фото: Володимир Єрьоменко)

В. Єрьоменко звернувся до начальника митниці Сергія Кари і розповів йому про свою мізерну пенсію і вимріяну подорож. Допомогло! Мито не тільки зменшили, а й С. Кара позичив 11 тис. грн., щоб його сплатити!

Далі залишалося пройти Дніпром до рідного яхт-клубу. Складно було у Кременчуцькому водоймищі, де крута хвиля сягає висоти чотирьох

метрів. „Останні милі йшли в мареві з водяного пилу і на межі видимості, вилловлюючи зелені і червоні вогні судової обстановки”, – записав мореплавець.

28 серпня, о 3-ій год. ночі, два мандрівники привели яхту в Черкаси. Відтепер вона має нове ім'я – „Лі Галлі” на спомин про острів, який не вдалося відвідати. А може, це ще не остання подорож?

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

CHRISTMAS CARD PROJECT

CONTEST FOR CHILDREN

It is the end of August, and here we are planning our Christmas Card Project. A little early, you may think, but this year we have a new idea for the project. The Ukrainian National Association will hold a contest to select young artists to participate in the Christmas Card Project. We wish to inspire young artists to use their creative talents in a meaningful way. This year's Christmas card theme will be "Ukrainian Christmas." Please check details below:

Group 1, children ages 6-12, and Group 2, ages 13-18, are invited to participate in this year's Christmas Card Project. Each child is encouraged to enter the contest by creating one original color artwork to be considered by our judges. The artists should depict their idea of a Ukrainian Christmas. The winning designs will be reproduced and used by the UNA in its annual Christmas Card Project fund-raiser. Over 150,000 cards are mailed each year to members in the community. The proceeds from the sale of these cards will support the renaissance of Soyuzivka, the cultural center of our community. Over the years the community has been very supportive; the funds received from this project were assigned to Soyuzivka, with other donations to the UNA publications Svoboda and The Ukrainian Weekly, and to the Ukrainian National Foundation general fund. The cards will be reproduced in both Svoboda and The Ukrainian Weekly.

To enter the contest, please read the contest rules listed below:

1. The artwork selected will best reflect the theme of the Ukrainian Christmas.
2. The winning designs will be published as Christmas cards; each young artist's name, age, city and state will be printed on the reverse of the card.
3. One original artwork may be entered per artist. Artwork must be no larger than 8.5x11 inches. When printed, the artwork will be reduced to card size.
4. Art pieces must be properly labeled on the reverse side: Name of artist, full address, telephone, e-mail (please attach completed entry form).
5. Artists may use any medium: watercolors, markers, oils, crayons, on white paper. Bold colors reproduce best in the printing process.
6. Entries will not be returned to the artists, they will become the property of the UNA.
7. Artists must be advised that entry into this contest constitutes (1) a waiver of all copyrights artists have for their entries, and (2) permission to republish entries without compensation.
8. Winners will be notified by October 28, 2013.
9. All entries must be received by October 15, 2013. Late entries will not be considered. Send entries to: Ukrainian National Association, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054, Att'n O. Trytjak; for information: oksana.trytjak@verizon.net, tel. 973-292-9800 x 3071. www.UkrainianNationalAssociation.org/ChildrensChristmasCardContest/
10. Judges' decisions will be final.
11. All proceeds are earmarked for educational and cultural programs for children at Soyuzivka.
12. Donations are tax-exempt as permitted by law.

PLEASE PRINT

Name: _____
 Address: _____

 Tel: _____ E-mail: _____
 Date of birth _____ Name of school _____

БУДЬТЕ ПІДГОТОВЛЕНИМИ

Постійне страхування життя*
захищає Вас протягом цілого життя,
забезпечуючи зростання грошової вартості
поліси, а у випадку її завершення
виплачує її повну суму.

Звертайтеся до нас:

Продажі – 888-538-2833
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

* Наявні не в усіх штатах.

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

**НОВІ КОРОТКІ
ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ
ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ**

Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 3-5 тижнів

- Доставляємо літаком або кораблем в країни СНД
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому

**24 РОКИ
КОМПАНІЯ НАДІЙНО
СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ**

- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:

www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:

1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Тетяна Білоконенко – „Людина року“ в Ізраїлі

Світлана Глаз

ХАЙФА, Ізраїль. – Картини Тетяни Білоконенко прикрашають державні установи Ізраїлю, приватні колекції, її виставки діяли в різних містах країни від півночі до півдня, їх можна бачити в Українському культурному центрі єврейської держави. З стрункою, завжди з смаком одягненою жінкою, можна годинами говорити про майстерність художників, їх вплив на світогляд людей.

Її життя супроводжується постійним надхненням, яке дозволяє перенести на полотно красу навколишнього світу: від пейзажів рідної Одеси, де вона народилася, завершила навчання в університеті, де намалювала свою першу картину, до перших прогулянок Хайфою, такою схожою на її Одесу, але такою незнайомою, пройнятою наскрізь східними мотивами, які потім так вправно Т. Білоконенко перенесла у цикл картин „Моя Хайфа“. Вона продовжує поповнювати цикл з 1999 року, коли приїхала жити в Ізраїль.

За цей час у Т. Білоконенко було кілька персональних виставок. Вона – член правління Спільноти художників Ізраїлю, відомий графік, декоратор, дизайнер, карикатурист. З ініціативи Т. Білоконенко в Хайфі проходить щорічний міжнародний конкурс карикатуристів.

Тетяна Білоконенко. (Фото: Михайло Глаз)

Ізраїльтяни полюбили її найбільше полотно – 6,000 квадратних метрів, 16 метрів заввишки – для Луна-парку в північній столиці країни. Т. Білоконенко – організатор традиційних виставок українського образотворчого мистецтва та

фотовиставок в Ізраїлі. Одна з них – „Стара і юна Одеса“ – постійно діюча.

У 2006 році Т. Білоконенко присуджено престижне звання „Людина року“ в номінації „Внесок в ізраїльське образотворче мистецтво“, а через чотири роки вона стала володаркою першої нагороди єврейського фестивалю „Нобелівський лімуд“.

Художниця віддає перевагу портретам, пейзажам старого міста, квітам. Це те, що її надихає, дає наснагу. Старенькі вулички, будинки, цілі квартали Хайфи – це історія країни і, малюючи окремі деталі, які збереглися на фасадах будинків, мисткиня відображає минуле міста, його історію. Квіти – це задоволення, гармонія, їм можна довірити свої мрії, таємниці. Жінка певна, що вони розуміють мову, адже між собою рослини розмовляють.

Нещодавно роботами Т. Білоконенко милувалися гості урочистого прийняття з нагоди Дня Незалежності України в Тель-Авіві та на заключному концерті Третього фестивалю українського народного мистецтва в Реховоті. Байду-ж не було.

Тепер Т. Білоконенко готується до великої персональної виставки в Українському культурному центрі країни і повезе свої пейзажі до Одеси, куди її запросив муніципалітет міста.

Презентовано книгу про життя українців в Австралії

Сергій Багрянний

КИЇВ. – 12 вересня в Центрі національного відродження відбулася презентація книги-дослідження українського журналіста Олександра Карпенка „Щастя на краю світу“. Книга присвячена життю української громади в Австралії протягом 65 років від появи першого поселення українців в цій частині світу. Зараз на континенті налічується 38 тис. осіб українського походження. Значна частина їх них об'єднана в Союзі українських організацій в Австралії (СОУА).

„Книга допомагає зрозуміти, як то було важко обживатися на

чужій землі. Але вони витримали. В той час, як будується рідна хата – будується українська громада, українська церква, українська школа. Була добре налагоджена співпраця українців з місцевою владою, українська громада отримувала підтримку з боку уряду. Саме в Австралії свого часу відбулася найбільша маніфестація з приводу річниці Голодомору. Ця книга написана і для України, і для діаспори, щоб дати зрозуміти, як живеться українцям за межами України, зокрема в Австралії“, – сказав голова СОУА, генеральний секретар Світового Конгресу Українців Стефан Романів.

О. Карпенко розповів: „Ця книга – частина мого проекту „Українці від океану до океану“. Перша книга цього проекту „Українці від моря до моря“ вийшла 2010 року. Австралійські українці збудували ряд церков, шкіл, культурних осередків, стали успішними службовцями, політиками“, – наголосив О. Карпенко.

Під час презентації було показано документальний фільм відомого режисера Олеся Янчука про відзначення 65-річчя переселення українців до Австралії.

Про умови придбання книги можна дізнатися в автора телефоном: (380-050) 357-5369.

Обкладинка книги Олександра Карпенка.

Феномен Остапа...

(Закінчення зі стор. 6)

Коли вже вони переведуться?..

Коли старого вчителя, що влаштувався сторожем на заводі, виселили з його будки, Остап Вишня звернувся до заступника міністра і сторожа залишили в спокої. „Та зразу ж до мене дзвінки по телефону: „Спасибі, що заступилися за Федосія Івановича!“. Ось він їде власним авто „Победа“ (на той час вельми престижним і недоступним), покуруючи цигарки „Казбек“ (інші курили дешеві „Бокс“ або „Пріму“) і думає: „Я їду, і мені дуже гірко, коли путями-шляхами чимчикують подорожні. Чого саме я їду? А вони їдуть?“. Відповідь приходить сама по собі: „Хто ж я, зрештою, такий? Я – Остап Вишня. Народ мене знає, народ мене любить“.

Не вдалося гумористові збагнути причину того, чому вчитель перебивався у сторожівці, чому селяни несли молоко до столиці й при тому пішки „чимчикували шляхами“. Зворушено читав Остап Вишня („сльози не капали, а лилися“) виступ російського письменника Костянтина Симонова на Другому з'їзді письменників СРСР: „Партія завжди вказувала нам, що виховувати людей можна правдою і лише правдою“. Правда... Тільки вона, правда, була проводирем у моєму житті. Я ніколи не зрадив правді“.

Ю. Лавріненко так закінчив нарис про Остапа Вишню: „Уся правда за найсуворішими критиками поразок Остапа Вишні, але вона не пояснить страстей „блання“ і перемоги „усмішника“ Розстріляного відродження“.

Гарно написано. Проте Остапа Вишню більшовики усе ж не розстріляли...

Інша Ялта

(Закінчення зі стор. 2)

На ці всі золоті гори Україні варто б запитати: „Де ви, такі добрі, раніше були?“.

В дискусії, коли знову впливало на поверхню питання про у'язнену Юлію Тимошенко, В. Янукович назвав цифру, яку Україна платить Росії за газ згідно з підписаною Ю. Тимошенко угодою від 2009 року: 529 дол. за кожну тисячу кубометрів. Литовський Президент Д. Грібаускайте додала, що Литва платить теж більше, ніж решта Європи, і тому країна подала скаргу на здирницький московський „Газпром“ до Міжнародного суду. І це саме „де ви раніше були?“ запитала Литва, коли Генеральний директор російського газового монополіста Олексій Міллер заднім числом пообіцяв литовцям „значне зниження ціни“.

Не даючи дускусії скотитися до обговорення нових московських заманювань, провідник партії „УДАР“ Віталій Кличко спробував підбити В. Януковича до крайньої рішучості, спитавши: „Якщо ми не підпишемо угоду про асоціацію з Європейським союзом, чи Ви готові в цьому випадку піти у відставку?“. Але й тут Президент знайшовся з належною відовіддю: мовляв, Україна робить капітальний ремонт своєї „хати“, і відповідальність за це лягає також на опозицію.

Цікавим, як свідчить преса, був короткий, проте вельми експресивний виступ турецького міністра з питань взаємодії з Європейським

союзом Еремена Багіша, який закликав Європу „відкинути забобони і прийняти в Євросоюз Україну і Туреччину“.

З реакцій на цьогорічну ялтинську зустріч вирізняється чесною позицією і сміливістю відгук колишнього Віце-прем'єр-міністра Російської Федерації Альфреда Коха: „Наша влада так лякає українців економічною катастрофою при підписанні Договору про асоціацію з Європою, що стало зовсім ясно, що ніякої катастрофи не буде. Наші, звичайно, зі штанів будуть вистрибувати, щоб їм вляштувати. І навіть собі на шкоду будуть рвати економічні зв'язки й відгороджуватися митними бар'єрами... Схоже, наші в глибині душі вже зрозуміли: українці їдуть, а нас до Європи не беруть. Нас подарували китайцям. Нашу Татарію-Московію Європою не вважають. Ми дика азійська деспотія, яка тішиться нами ж вигаданою винятковістю... А ми все ще зазнаємося, лякаємо українців, вирячуємо очі... а нічого вдіяти не можемо. Та на нас і уваги вже ніхто не звертає. Тепер і українці опустять Путіна з гірських висот на землю грішну: „Прощайте пане Путін! Ми пішли, а ви залишаєтесь тут, в лайні, зі своїм особливим шляхом... Пам'ятаю, прибалтів на початку 1990-их також лякали. Тими ж словами. А вони пішли – і жодного разу не пошкодували“.

Чи збережеться ця оптимістична атмосфера до листопадової зустрічі країн „Східного партнерства“ у Вільнюсі? Є надія. Хоч перешкодою може бути невірне питання щодо Ю. Тимошенко.

МИСТЕЦТВО

Співає жіночий вокальний ансамбль „Making waves”

Вікторія Вітренко

КИЇВ. – Ансамбль з незвичною для української публіки назвою „Making waves” („Роблячи хвилі”) було створено взимку 2010 року з ініціативи його учасниць. На той час вони досить довго були співачками Національної академічної хорової капелі Національного технічного університету „Київський політехнічний інститут” (художній керівник Руслан Бондар). На чолі молодого аматорського колективу стала Вікторія Вітренко, на той час студентка диригентсько-хорового факультету Національної музичної академії ім. Петра Чайковського та хормайстер капелі.

Головною метою створення ансамблю було підвищення рівня виконавської майстерності, отримання досвіду виконання акапельної музики, бажання ближче ознайомитися з здобутками композиторів та брати активну участь у музичному житті України.

Дебют ансамблю з твором Франсіса Пуленка „La petite fille sage” з циклу „Petites voix” відбувся у квітні 2010 року у Львівському будинку органної та камерної музики на концерті, присвяченому дружній візиті хорової капелі Київської політехніки до Народної хорової капелі студентів „Гаудеамус” Національного університету „Львівська політехніка”. В травні ж того року ансамбль взяв участь у фестивалі „Співоче поле” у Києві, а в жовтні посів перше місце в категорії „Вокальні ансамблі” на конкурсі „Art-fiesta” у Харкові.

Протягом 2011 року ансамбль

Жіночий вокальний ансамбль „Making waves”.

став дипломантом на міжнародному вокально-хоровому конкурсі „Art-premier” у Києві та єдиним лавреатом на I Всеукраїнському відкритому фестивалі-конкурсі хороших колективів вищих технічних шкіл „Співоча феєрія” у Харкові.

Однак, першим великим успіхом колективу можна вважати проведення дебютного сольного концерту в Національному музейному комплексі „Київська фортеця” в травні 2011 року. Після цього були виступи в рамках дружньої візити до університетського хору в Ставангері та на музичному фестивалі в Крістіансанді, Норвегія, виступ на відкритті нового бюро Освітньої американської програми ім. Фулбрайта в Україні, друге місце на престиж-

ному II Всеукраїнському вокально-хоровому конкурсі ім. Бориса Лятошинського в Києві, різдвяний концерт в Київському філіалі Музею російського художнього мистецтва.

У червні 2012 року „Making waves” гастролював з концертами в Лондоні, Великобританія, де один з їх концертів в старовинній церкві св. Олафа відбувся до 60-річчя правління Королеви Єлизавети II. Ансамбль також гостинно зустріли і в Українській католицькій катедрі Скитальчої родини у вигнанні, де після виконання духовної та української народної музики відбулась зустріч з настоятелем церкви Єремієм Кравчим та закордонними українцями в Лондоні. В церкві Всіх Святих Фулема ансамбль супрово-

джував англійську месу.

Значимим для колективу виявилось знайомство з українським співаком, бандуристом, благодійним діячем Володимиром Луцевим. Його стараннями про жіночий вокальний ансамбль „Making waves” з України розповіла українська газета „Свобода” в США.

На батьківщину художнього керівника В. Вітренко в Новоград-Волинський ансамбль завітав на запрошення директора міського Будинку культури Людмили Гамми, де ансамбль виступив в Музей-садибі родини Косачів на початку серпня 2012 року, а через кілька днів поїхав до Санкт-Петербургу змагатися за звання найкращого вокального ансамблю Міжнародного вокально-хорового конкурсу „Singing world”. Співаючи в найкращих залах, ансамбль довів, що гідний першого місця.

На Міжнародному вокально-хоровому конкурсі та фестивалі в Охриді, Македонія, ансамбль здобув першу нагороду в номінації „Вокальні ансамблі” і диплом за найкраще експресивне виконання. Ансамбль випустив в світ свій перший дебютний диск „Співай задля радості”.

Ансамбль почали запрошувати найкращі музичні сцени столиці, зокрема музейний комплекс „Мистецький арсенал” та Мала зала Національної музичної академії України ім. П. Чайковського. Ансамбль можна було почути і побачити в програмі „Фолк-music” Оксани Пекун на Першому націо-

(Закінчення на стор. 15)

Відроджено семінар диригентів

Олеся Талпаш

ЕДМОНТОН, Альберта. – Після 16-літньої перерви 9-18 серпня у залі Інституту св. Івана Українське музичне товариство Альберти (УМТА) на чолі з Любою Бойко-Бел провело колись традиційний серпневий семінар хорових диригентів. У ньому взяли участь 15 студентів-диригентів з Онтаріо – Марічка Данкен (Берлінгтон), Лариса Мейсон (Отава); з Манітоби – Марія Панків (Вініпег); з Саскачевану – Віра Федущак і Доріяна Головачук (Ріджайна), Станіслав Гаврилів (Саскатун), Калина Карапіта

(Джедбург); з Бритійської Колумбії – Тамара Антонюк (Сурей); з Альберти – Єлисавета Лісова-Андерсон (Сейнт Альберт), Лариса Бумбак (Вегревіл), Джойс Хруник-Рудяк (Шервуд-парк), Кімберлі Кокрен (Сейнт Альберт), Наміша Глусь, Наталя Онищук та Іванна Панчук (Едмонтон).

Семінарський хор складався з 23 хористів-добровольців з Едмонтону, допомагали диригентам і викладачам піяністи-акомпаніатори Ірина Тарнавська і Галина Лазурко.

Перший семінар хорових диригентів, організований онтарійською провінційною радою Комітету укра-

їнців Канади (організатор Оле-на Глібович), відбувся у 1976 році в Анкастері, Онтаріо. Ініціатором та головним викладачем був св. п. маєстро Володимир Колесник. В 1979 році, після трьох семінарів в Онтаріо, УМТА під проводом голови Марії Дитиняк перебрало проведення семінарів, які до 1997 року відбувалися в Едмонтоні.

Викладачами на семінарі були Лаврентій Івашко з Отави, Мстислав Юрченко з Києва, д-р Меланія Гладуневич-Туржон з Едмонтону.

М. Юрченко – диригент, музиколог, знавець української духовної музики, зараз працює професором

катедри хорового диригування Київського університету ім. Бориса Грінченка і керує студентським хором цього закладу. За час викладання в 1987-2002 роках започаткував перший в Україні спеціальний курс „Історія української духовної музики”, написав і видав два навчальні посібники про духовні твори Максима Березовського і про українську духовну музику 1920-их років. На початку 1980-их років захистив у Ленінградській консерваторії наукову дисертацію „Творчість Максима Березовського в контексті української музичної культури XVIII ст.”.

Д-р М. Туржон викладала аналізу музичних творів. Вона – адоюкт-професор музики і диригент хорів в Едмонтоні (Kings University College), здобула докторат з хорової музики в університеті Іліной, видала книжку „Composing the Sacred in Soviet and Post-Soviet Russia” (2008) і компакт-диски хорів й ансамблів.

Семінар закінчився іспитом-концертом 18 серпня в Альберта Коледжі. Концертна програма включала твори М. Березовського, Миколи Лисенка, Якова Яциневича, Миколи Леонтовича, Бориса Лятошинського, Георгія Майбороди та інших композиторів.

Фінансову підтримку надали Фондація 1000-ліття Християнства України, Едмонтонський хор „Дніпро”, Товариство української спадщини Альберти, Українсько-Канадська фундація ім. Тараса Шевченка, Українсько-Канадське благодійне товариство в Едмонтоні, Інститут св. Івана, Українське Національне Об'єднання.

Учасники семінару диригентів в Едмонтоні.

Пам'ятна дошка...

(Закінчення зі стор. 3)

редодні відкриття меморіальної дошки збирається з незрозумілих причин скасувати всі раніше прийняті дозволи на встановлення пам'ятки Ю. Шевельову.

Протягом 3 вересня представники міської ради намагалися шляхом морального тиску на організаторів заходу перешкодити встановленню меморіальної дошки на будинку, де мешкав Ю. Шевельов. Увечері до одного з членів громадського комітету з вшанування 105-річчя Ю. Шевельова Костянтина Черемського зателефонувала заступник департаменту культури міської ради Оксана Ков'ярова і запросила його на позачергове засідання комісії з питань топоніміки та охорони історико-культурного середовища.

Як виявилось, головного причиною такого поважного зібрання стало відкликання власних рішень, а також розпорядження міського голови щодо встановлення меморіальної дошки Ю. Шевельову. На телефони членів громадського комітету почали надходити дзвінки невідомих осіб з погрозами зруйнування пам'ятки у разі її встановлення.

Щоб запобігти діям керівництва міста, а також провокації деструктивних елементів, представники громадського комітету вирішили провести урочисте відкриття меморіальної дошки невідкладно, до призначеного раніше терміну. Оператив-

но зібравши представників громадських організацій, органів обласної і муніципальної влади, творчої інтелігенції, громадський комітет силою наданих йому повноважень і юридичних прав урочисто відкрив меморіальну дошку. З промовами виступили представники громадських організацій Ігор Муромцев, Вікторія Склярова, К. Черемський, Валентина Овод, депутат обласної ради Іван Варченко, депутат міської ради Олег Яцина, відомий харківський поет Сергій Жадан та інші. До меморіальної дошки були покладені квіти.

Зважаючи на реальні загрози було вирішено організувати цілодобове чергування біля пам'ятки.

Виготовлення та встановлення меморіальної дошки було здійснене на благодійні внески жителів Харкова, інших міст України, а також української діаспори.

Від редакції. Радіо „Свобода“ 5 вересня повідомило, що топонімічна комісія Харківської міської ради ухвалила рішення про з'ясування обставин діяльності Ю. Шевельова у роки нацистської окупації. Комісія має звернутися до Служби безпеки України та міжнародних інстанцій для з'ясування припущення про співпрацю Ю. Шевельова з нацистами у 1941-1943 роках. Вчений друкував мовознавчі матеріали в газеті „Нова Україна“. Тепер дошки можуть демонтувати лише за рішенням суду. В інший спосіб зробити це буде важко, бо біля дошки цілодобово чергують добровольці.

Мистецький табір...

(Закінчення зі стор. 9)

змонтованих з відеофільмів та світлин.

У досвідченої майстрині Стефанії Шкафаровської діти вчилися вишивати і робити гердани. Я була приємно вражена подарунками синів 8 і 10 років, одягнула гердан і браслет на роботу і з гордістю показувала своїм співробітникам.

„Мамо, коли ми підемо на танці до пана Андрія?“ – це запитання мого молодшого сина було для мене несподіваним. Відповіла, що заняття в школі українського народного танцю „Іскра“ (Випані, Нью-Джерсі), де Андрій Цирик є довголітнім хореографом і постановником, почнуться для нових учнів в жовтні. У таборі за два тижні А. Цирик поставив танці, маючи на початку табору дітей з нульовим досвідом танцю. Танець „Гопака“ став кульмінацією концерту невідповідно – він пасував до табору з назвою „Нащадки козацької слави“.

Приємною несподіванкою стала участь в концерті майстрів бойового гопака, які завітали на оселю цього

літа з Рівного, провели майстер-класи бойового гопака на таборовій площі і в місцевій річці.

Малар і гончар Іван Братко розпочав свої заняття в Музеї трипільської культури на оселі „Оріяна“. Він увів таборовиків у світ давніх традицій ліплення. За три дні занять діти навчилися від нього техніки рисунку, акварельного живопису, ліплення з глини. Нашу сімейну колекцію поповнили малюнки на склі і писанки, які діти створили під час табору (вчителі – Дана і Галя Бартків).

Спів, гра на бандурі й гітарі були улюбленими заняттями учасників табору. Діана Васирик продовжила традицію своїх попередників Насті Антонів, Оксани Телепко, Андрія Стасева і зуміла підібрати бадьорі українські пісні, які з задоволенням співали діти й після табору. Співак Метрополітен-опери Стефан Шкафаровський дав майстер-класу співу, познайомив з таємницями оперного мистецтва.

Українські традиції живуть далеко за межами України, серед дітей, які народжені в Америці, але любов до України, її культурних надбань їм передали їхні батьки.

Співає жіночий...

(Закінчення зі стор. 14)

нальному телеканалі України.

Одним з своїх духовних обов'язків ансамбль вважає благодійну діяльність. У травні цього року ансамбль організував в церкві св. Василя концерт духовної православної музики на підтримку хворого на рак дворічного хлопчика Олександра Сукенникова з Обухова на Київщині. Вдалось зібрати майже 7,000 грн. для проведення операції, що успішно відбулася 26 червня.

Художній керівник ансамблю В. Вітренко з квітня навчається в Штутгартській музичній академії,

Німеччина. Її електронна адреса: viktoriia.vitrenko@gmail.com. Хормайстром стала аспірантка Національної музичної академії України ім. П. Чайковського, хормайстер дитячого хору „Вогник“ Палацу дітей та юнацтва Києва Катерина Капішон.

Колектив плідно співпрацює з київським композитором Віктором Гончаренком, твори якого полюбили слухачі Великобританії, Росії, України та Македонії. Учасниці ансамблю з радістю піднімають та несуть національний прапор в країнах, де вони співають, вірячи в свою перемогу, маючи надію „долинути піснею“ до людей, які змогли б фінансово підтримати молоде покоління.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Виставки і програми – осінь 2013 р.

Середа 2 жовтня, 7 год. веч.

“30 РОКІВ ПРАЦІ З ВОЛОКНОМ” (“30 YEARS IN FIBER”)

Доповідь представить VALYA, міжнародно визнана мисткиня волокна, чий мистецький праці можна бачити у виставці *Виходячи з традицій: сучасне декоративне і прикладне мистецтво* (що закривається 6 жовтня). Вступ вільний!

Субота 5 жовтня, 7 год. веч.

“СТАТЬ, ПОЛІТИКА І СУСПІЛЬСТВО В УКРАЇНІ” (*Gender, Politics, and Society in Ukraine*)

Д-р Олена Ганківська, університет ім. Саймона Фрейзера в Канаді співредактор книги, представить цю працю. Вступ (включно з перекусом) 15 дол.; 10 дол. членам, сеньорам; 5 дол. студентам.

Субота 12 жовтня, 7 год. веч.

“ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР”

Представлення поезії Василя Махна, Глорії Міндок, Дзвіни Орловської та Дмитра Павличка (читатиме Г. Міндок); прози Гені Блюм, Аскольда Мельничука та Олександра Мотилія; та листування Мікі Федун та Анатолія Антоновича Орловського (читатиме Марія Чіча Сестіна). Вступ (включно з перекусом) 15 дол.; 10 дол. членам, сеньорам; 5 дол. студентам.

Неділя 20 жовтня, 2 год. по пол.

Відкриття виставок

ВИДАЙТЕ ХЛІБ ЩОДЕННИЙ.... ГОЛОДОМОР: ТОТАЛІТАРНЕ ВИРІШЕННЯ

Виставка присвячена 80ті річниці Голодомору–геноциду 1932–33 рр. Рей Гамаш, доцент катедри журналістики в Кінгс коледжі, представить свою книгу «Гарет Джоунс: Свідок Голодомору» (*Gareth Jones: Eyewitness to the Holodomor*) як один з перших журналістів, що написав про Голодомор.

ТВОРИ ЛІДІ БОНДАР-БАЛАГУТРАК

Картини скорботи і пам'яті – відзеркалюють трагічну історію України, включно з Голодомором.

Субота 26 жовтня, 7:30 год. веч.

“ПІСНІ ПРАВДИ: МИСТЕЦТВО КОБЗАРІВ”

Концерт бандуриста Юліана Китастого присвячений Кобзарям які були винищені під час Сталінських репресій та Голодомору в 1930ті рр. Вступ 15 дол.; 10 дол. членам, сеньорам; 5 дол. студентам.

Неділя 27 жовтня 2 год. по пол.

ГОЛОДОМОР. ТЕХНОЛОГІЯ ГЕНОЦИДУ

Фільм представить д-р Юрій Шевчук, Український кіноклуб Колумбійського університету. Цей документальний фільм зроблений з двох частин (58 хв і 53 хв, 2005, в Україні. Укр. з англ. підписами) є докладний, крок за кроком фактичний звіт про те, як штучний голод 1932-1933 років в Україні був задуманий, виконаний, затишений, хто був автором, хто винний і проти кого був спрямований. Вступ 15 дол.; 10 дол. членам, сеньорам; 5 дол. студентам.

Субота 2 листопада, 7 год. веч.

Відкриття виставки

ПРОПАГАНДА І ГАСЛА: ПОЛІТИЧНИЙ ПЛАКАТ У РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ, 1919-1921

Доповідь “Політичний плакат в Україні” представить куратор виставки д-р Мирослав Шкандрій, професор, голова департаменту германістики й славістики Манітобського університету.

П'ятниця 15 листопада, 7 год. веч.

“Лекції з книжки «Колгосп тварин»”, презентація авторки Андреї Халупи, її книги *Orwell and the Refugees: The Untold Story of Animal Farm*. Вступ 15 дол.; 10 дол. членам, сеньорам; 5 дол. студентам.

Субота-неділя 7–8 грудня, 11 год ран. – 5 год. по пол.

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР

Великий вибір печива, прикладного мистецтва, книжок, різдвяних прикрас, і т. д. Річний базар організовано “Щотижневими добровольцями.” Вільний вступ!

Субота 7 грудня, 7 год. веч.

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ

ХОР «ДУМКА» в Нью-Йорку під диригентурою Маєстра Василя Гречинського. Вступ (включно з прийняттям) 15 дол.; 10 дол. членам, сеньорам; 5 дол. студентам. **Обмежена кількість місць! Замовляйте квитки заздалегідь 212.228.0110.**

Освітні програми

КУРС ВИРОБЛЕННЯ ГЕРДАНІВ

Чотири заняття для дорослих та для дітей від 12 років. **Заняття відбуватимуться по суботах, 19 жовтня – 9 листопада, 10:00 ранку – 12:30 по пол.** Оплата за курс: Дорослі – 40 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 35 дол.; діти від 12 до 16 років – 15 дол. Члени Музею дістають знижку 10%!

УКРАЇНСЬКІ РІЗДВЯНІ ТРАДИЦІЇ

Заняття для дорослих і студентів від 16 років. Учасники ознайомляться з різдвяними традиціями та практично навчатись пекти калачі і книші. **Дата: субота, 7 грудня, 10:00 ранку – 1:00 по пол.** Оплата: Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол. Члени Музею дістають знижку 10%!

ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ

Заняття для дорослих і дітей від 7 років в **суботу, 14 грудня, від 2:00 до 4:00 по пол. або в неділю, 15 грудня, від 11:00 ран. до 1:00 по пол. або від 2:00 до 4:00 по пол.** Оплата за одне заняття: дорослі – 15 дол.; студенти віком від 12 років і пенсіонери – 10 дол.; діти від 7 до 12 років – 5 дол. Члени Музею дістають знижку 10%!

The Museum's traditional folk arts program is made possible by the New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew Cuomo and the New York State Legislature.

The Museum's film and traditional arts program is supported in part, by public funds from the New York City Dept. of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

222 East 6th Street • New York, NY 10003

Tel: 212.228.0110 • Fax: 212.228.1947

info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org

Години Музею:

від середи до неділі

11:30 ранку – 5:00 год. по пол.

У Випані освятили...

(Закінчення зі стор. 1)

Парох о. Роман Мірчук зустрічає гостей.

Четверо юнаків несли кивот. (Фото: Левко Хмельковський)

Митрополитом Андреем Шептицьким у 1927 році, служив Апостольським візитатором для українців в Німеччині, а в 1945 році був арештований органами НКВД у Львові і засуджений до восьми років таборів Сибіру, де пробув 10 років. Опісля його залишили на поселенні у східному Сибіру, де він й помер. У 2004 році його мощі були привезені в Україну, і Папа Іван-Павло II проголосив його блаженным священномучеником за віру.

У святковій події взяли участь численні представники українських громадських організацій та фінансових установ, посадник міста Гановера Рон Франціолі, член міської ради Джон Ферамоска, представники осередку в сусідньому місті Моріс-Плейнсі християнського братства „Лицарі Колумба” – командор Майкл Рікарді, навігатор Пітер Валентович, Ніл Бакстер, Джо Гейгер, Волтер Тучеті, о. Шон МекДонел.

Усі вишикувалися в колону хресного ходу і вирушили до нової церкви. У похід йшли архиєреї, священники, жезлоносець і мироносець, гості, діти в українських шатах, молодь Пласту і СУМ. Парафіяни йшли з святими образами та корогвами, а четверо дужих юнаків несли кивот.

Процесія під спів хору і мелодійний дзвін тричі обійшла церкву, яку напередодні увінчали бані. При цьому будівлю було окроплено свяченою водою. При вході до церкви Владика Сорока проголосив: „Відчиняйтеся, двері вічні, і ввійде Цар слави!” та промовив молитву.

Чин освячення престолу відбувався за царськими вратами, але на стіні були встановлені два великих екрани, тож усі присутні могли докладно бачити увесь процес священодійства.

Під час свята (зліва): посадник міста Гановера Рон Франціолі, Владика Стефан Сорока, радний Джон Ферамоска.

Спершу було встановлено і освячено сам престіл. Владика, стоячи навколішки, виголосив молитву. Владика обмили престіл водою, окропили вином та рожевою водою, поклали в отвір серед престолу святі мощі, а на кутах – ікони чотирьох євангелістів, вкрили престіл, окропили свяченою водою стіни всередині храму. Владика Стефан Сорока запалив свічу, після чого виголосив проповідь.

Фундаційну грамоту зачитали українською та англійською мовами о. Тарас Лончина і о. Йосип Шупа. Грамота проголошувала нинішньому і майбутнім поколінням збудування і освячення церкви св. Івана Христителю у Випані.

З промовою виступив о. Мірчук, який розповів про значення Української Католицької Церкви у житті закордонного українства, зупинився на історії парафії та її нової церкви, подякував усім, причетним до будови Культурного центру та нового храму.

22 вересня, у день пам'яті священномученика Фоми та святого пророка Йони, в новій церкві відбулася перша Служба Божа.

У дні святкувань гості брали участь у двох бенкетах і гостині в головній залі Культурного центру.

Фоторепортаж зі свята буде вміщено у наступному числі.

MARGARET W. WONG
& ASSOC.CO., LPA
 ATTORNEYS AT LAW
www.IMWONG.com

Міжнародно визнана як найкраща Американська Адвокатська Фірма з Іміграційних питань

Послуги включають: Зелені карти, Робоча віза, Кримінальні справи, Депортація, Надання притулку, Сімейні візи, і багато іншого.

Ми говоримо українською та російською мовами!

Принесіть це оголошення і отримаєте безкоштовну консультацію

Телефон: 216-566-9908
E-mail: wong@imwong.com

У нас є офіси в Нью-Йорку, Клівленді, Синсинаті, Чикаго, Нешвілі, Детройті, Атланті

Хата на продаж

на посілости оселі ОДВУ ім. О. Ольжича в Лігайтоні, ПА. Мала цегло-ва в доброму стані хата на 1 акрові землі. Вітальня/ідальня, 3 малі спальні, кухня, стрих, шанда з входом. Окремий великий гараж - повно місця до складу. Окрема (будинок) літня кухня. Хата збудована на український стиль. На посілости: сад, город, ягоди та сосни довкола. До торгування: меблі, машина до кошення трави. Ціна \$100,000. По дальші інформації дзвонити до Ірени Феркуняк, тел. 608-250-3495

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900
e-mail: swelhasch@gmail.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ЮРІЙ Б. КОРДУБА

Адвокат

*Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law*

Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакчок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Золота осінь!

Чудова нагода завітати до нас.

Нові Сертифікати (CD)*: на 2 років – 1.40%; 5 років – 2.15%

Ціни на нерухомість поки-що низькі. І наші відсотки також! Криза минає.
Купуйте нерухомість тепер, бо коли ціни зростуть, заробите на різниці!

При 20% першому внеску (Для вперше купуючих житло перший внесок становить 10%):

Незмінні ставки: на 10 років – 3.00%;

20 років – 3.75%; 30 років – 4.25%

Плаваючі ставки: на 30 років з періодом 3 роки – 2.625%;

5 років – 2.875%; 7 років – 3.375%

*Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

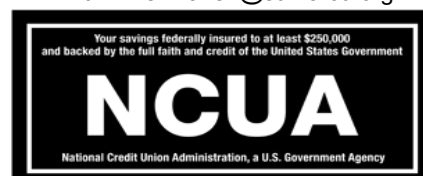
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

З глибоким сумом повідомляємо
про смерть нашої дорогої та
незабутньої Мами та Бабуні

св. п.

Світлани Грибінської

яка відійшла у вічність після довгої та тяжкої недуги 15 вересня 2013 року в Торонто, на 86-му році життя.

Світлана народилася 19-го вересня 1926 р. в місті Біла Церква, Київської області. Під час Другої світової війни опинилася на чужині в Австрії, а після закінчення війни – в Регенсбурзі, Німеччині, де скінчила середню освіту. В 1948 р. емігрувала до Канади. В Раерсон Політехнічному Інституті в Торонто закінчила бібліотечні курси. Працювала довгі роки катальогуєчи книжки, друковані словянськими мовами.

Світлана була знаною письменницею в українській діаспорі та Україні під псевдонімом Світлана Кузьменко. Писала ліричну поезію, короткі оповідання, дитячі твори та переклади, які виходили в багатьох книжках, журналах та газетах. В 1950 році одружилася з письменником Борисом Грибінським (помер у 1979 р.), який писав ліричну поезію під псевдонімом Борис Олександрів та гумористичні оповідання під псевдонімом Свирид Ломачка. Після виходу на пенсію Світлана дуже любила проводити літні місяці в колі родини з дітьми та внуками на своєму котеджі на Джорджіан Бей, поблизу Гоні Гарбор, поряд котеджу свого рідного брата Вадима Вакуловського (помер у 2006 р.) та його родини.

У глибокому смутку та з великою любов'ю залишаються:

- сини - Борис з дружиною Анжеолою та сином Адріаном
- Олександр з дружиною Дебі та синами Данилком, Матвійком та Вілліамом
- братова - Рая Вакуловська з дітьми Лесею, Лідією та Володимиром з їхніми родинами
- кузини, родина та друзі в Північній Америці та Україні.

Вічна їй Пам'ять!

Між святом...

(Закінчення зі стор. 4)

несправедливій владі, треба шукати інших форм допомоги народові, зокрема українцям у різних країнах світу.

Ось знаємо, що сьогодні українська людина в Росії не має нагоди проявити, а тим більше поглибити свої національні почуття. За відзначення Голодомору в Росії карають, ліквідовано дві українські центральні репрезентації у Росії. Міністер закордонних справ України не захистив своїх національних братів, навпаки – звинуватив їх у порушенні процесуальних норм. Це не окремий випадок. Роками в Росії немає українських шкіл, немає українських церков.

Ви скажете: при чому тут українці США? А при тому, що й від вас залежить вплив на державу та її міжнародну політику. Правда, цей арсенал можливостей довгий час іржавів, бо лише в останніх днях Америка почала розуміти, хто такий новітній цар Москви Володимир Путін. Але завжди існували й існують різні інституції в США котрі доступні для наших звернень і, отже, нашого впливу.

Ще дуже важлива річ: треба допомагати у захисті Української держави. Пам'ятаймо, що це не держава В. Януковича чи Дмитра Табачника. Це держава усіх українців, яку тільки наразі захопили „злії люди”. Тому нам треба постійно заопікуватися цією державою. Між найповажнішими стратегічними потребами України – це інтеграція в Європу. Процес зрушився з місця. Західний світ бажає бачити

Україну європейською державою, навіть Німеччина та Франція. Тому важливим є просування в Україні європейські стандарти у розбудові демократії, громадянського суспільства, викорінювання корупції, що напевно займе багато часу.

Одначе, не все європейське корисне – не потрібно впроваджувати в Україні європейський соціалізм, тобто безперспективні соціальні програми, бо вони виховують ліниве суспільство, яке від держави, а не від себе вимагає економічних благ.

Росія поводить надзвичайно агресивно щодо уже вельми ймовірної угоди України з Європейським союзом у листопаді. Тому звертаймо нашу енергію головно проти Москви, а водночас даваймо відчуті сучасній владі в Україні нашу проєвропейську підтримку, не забуваючи рівночасно далі ставити вимоги щодо національних та демократичних питань, захищаючи нашу мову і культуру, наші Церкви, та представників опозиції, котрі сьогодні є політичними в'язнями у власній державі.

Наш національний собор, тобто Держава, споруджено довгими роками боротьби. Залишилось наповнити його нашими національними цінностями. Наш храм зветься Українська Самостійна Соборна Держава. Вона має бути багатою для всіх, для всіх без винятку справедливою, моральною, керованою народом та верховенством права, ласкавою для всіх національностей, які живуть на її території. Слава Україні – такому соборові!

Нью-Йорк

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

Українська Федеральна Кредитна Спілка святкує 60 років!

Дякуємо всім 18 тисячам наших членів за довіру!
З вашою допомогою ми досягли 170 мільйонів в активах!
Ми будемо раді допомагати вам у досягненні
фінансових цілей і на майбутні роки!

Ukrainian FCU is proud to celebrate sixty years of service to our valued members!

Thank you for choosing Ukrainian FCU for your financial needs. Because of your support we have grown to over 18,000 members and \$170 million in assets. We look forward to many more decades of growth and shared success with you and your families as we continue to help you achieve your financial goals.

MAIN OFFICE | 824 East Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY SACRAMENTO, CA SYRACUSE, NY BOSTON, MA PORTLAND, OR BUFFALO, NY
OFFICES 518.266.0791 916.721.1188 315.471.4074 781.493.6733 503.774.1444 716.847.6655

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

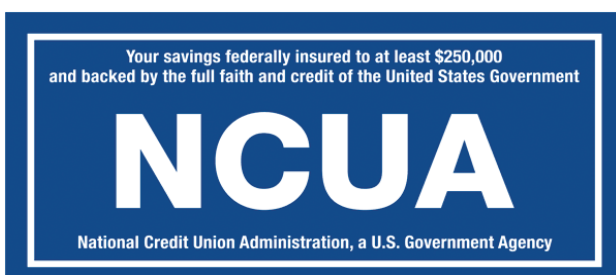
Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.

